

Principiile Vieții Creștine

Pastor Paul Hamilton

Biserica Baptistă Biblică

Str. Olimpică 12

Chișinău, Moldova 2019

Тел. 022-286-173; 069-922-700; 079-609-850

www.biblebaptistchurchmoldova.com

Lecția #1 - Cum să-ți citești Biblia

Psalmii 119:15, 18, 33-34

Ați auzit spunându-se că atunci când toate dau greș, trebuie să citești manualul de instrucțiuni. Astăzi vreau să încep să vă predau un manual de instrucțiuni pentru viața creștină. Noi predicatorii, suntem bine cunoscuți pentru a vă spune ce trebuie să faceți în viața creștină, dar vreau să merg un pas mai departe și nu doar să vă spun ce trebuie să faceți, ci și cum să faceți.

Primul set de instrucțiuni pe care vreau să vi-l împărtășesc este despre cum să-ți citești Biblia. Știm că a ne citi Biblia este un lucru foarte important pentru viața noastră creștină. Și mă gândesc la ce au spus alți oameni despre Biblie.

Theodore Roosevelt a spus: "O cunoaștere deplină a Bibliei valorează mai mult decât educația universitară "

Patrick Henry said, "The Bible is worth all the other books which have ever been printed."

William Lyons Phelps a spus: "Cred pe deplin într-o educație universitară atât pentru bărbați cât și pentru femei; dar cred că o cunoaștere a Bibliei fără a avea alte studii superioare este mai valoroasă decât o educație superioară fără Biblie."

Woodrow Wilson a spus: "Îmi pare rău pentru cei care nu-și citesc zilnic Biblia. Mă întreb de ce se lipsesc pe ei înșiși de puterea și plăcerea aceasta."

Nu este nici o altă carte la fel ca Biblia, și nu este nici o altă carte mai importantă decât Biblia. Este importantă în mod special pentru creștini pentru că este sursa creșterii spirituale, a călăuzirii și a evlaviei.

Datorită importanței Bibliei pentru viața noastră creștină, Biblia ar trebui să fie echipamentul standard pentru fiecare creștin. Așadar trebuie să citim Biblia. Dacă trebuie să citim Biblia, cum ar trebui să o citim? Dați-mi voie să sugerez trei lucruri despre cum ar trebui să citim Biblia.

Mai întâi vă recomand să:

1. ÎNCEPEȚI CITIREA BIBLIEI CU RUGĂCIUNE

Ar trebui să te apropii și să începi citirea Bibliei cu rugăciune. Îl regăsim pe Psalmist în Psalmul 119:18 apropiindu-se de Cuvântul lui Dumnezeu cu rugăciunea: "Deschide-mi ochii să văd lucrurile minunate din legea ta." La fel ca Psalmistul, atunci când ne citim Biblia, ar trebui să-i cerem mai întâi lui Dumnezeu să ne ajute să înțelegem ceea ce citim.

Trebuie să ne apropiem de citirea Bibliei noastre cu rugăciune pentru că Biblia este:

A) O Carte de Inspirație Divină

Biblia își explică originea în 2 Timotei 3:16: "Toată scriptura *este* dată prin insuflarea lui Dumnezeu" Cuvântul "scriptură"

înseamnă "scrieri sfinte sau sacre"

A identifica Biblia ca "scriptură" o face aparte față de celelalte scrieri. Este sfântă și sacră prin natura ei. Cuvântul "toată" indică faptul că toată este sfântă sau sacră.

Chiar mai mult, este o carte "dată prin insuflarea lui Dumnezeu " Cuvântul "insuflare" înseamnă literalmente "Din sulfarea lui Dumnezeu" Când suflăm, dăm afară ce este în noi. Ca o carte din suflarea lui Dumnezeu, Biblia vine de la Dumnezeu. Nu este de origini umane, deși a fost scrisă de om. Omul a fost doar instrumentul prin care Dumnezeu și-a suflat Cuvântul.

Cineva a scris: **"Modul în care această carte a fost creată din punct de vedere al autorului, este minunat. Aici sunt cuvinte scrise de împărați, regi, prinți, poeți, înțelepți, filozofi, pescari, oameni de stat, de oameni învățați în înțelepciunea Egiptului, educați în școlile Babilonului antrenați la picioarele rabinilor din Ierusalim. A fost scrisă de oameni în exil, în deșert și în corturile păstorilor, în pășuni verzi și pe lângă ape liniștite. Printre autori găsim pescari, colectori de taxe, ciobani, strângători de fructe de dud, găsim oameni săraci, bogați, oameni de stat, predicatori, exilați, căpitani, legislatori, judecători, oameni de fiecare grad și de fiecare clasă. Felul în care a fost creat această carte este minunat dincolo de orice altă carte."**

Biblia poate fi o carte având o compilație de scriitori dar fiecare cuvânt a fost inițiat de Dumnezeu. Biblia este o carte inspirată divin. Dacă înțelegem asta, că este divin inspirată atunci mai înțelegem că este:

B) o carte interpretată divin

A. W. Tozer a spus: "Biblia este o carte supranaturală și poate fi înțeleasă numai cu ajutor supranatural. De vreme ce Dumnezeu este autorul Bibliei, numai Dumnezeu ne poate da înțelegerea Bibliei. El trebuie să ne deschidă ochii ca să privim minunatele lucruri din Biblie. De aceea avem nevoie să ne apropiem cu rugăciune de citirea bibliei.

Când vine vorba de a înțelege Biblia avem nevoie de un profesor, un profesor divin. Poți avea o diplomă de la Harvard sau de la Yale și să fii absolut inapt atunci când vine vorba de Biblie. O carte inspirată divin trebuie să fie interpretată divin.

Cei din vechime o numeau iluminarea divină. Mă gândesc la un predicator tânăr care i-a auzit pe alții vorbind despre Dumnezeu care trebuia să le ilumineze mintea. El se ruga: "O Dumnezeule, vreau ca tu să îmi eliminezi mintea." Nu este tot același lucru, nu-i așa?

Iluminarea înseamnă că trebuie să ne bazăm pe asistența divină pentru a înțelege lucrurile spirituale. Când citești Biblia îi cerem lui Dumnezeu să îți dea înțelegere. Împreună cu Psalmistul, cere-I lui Dumnezeu să îți deschidă ochii pentru a privi lucrurile minunate din Cuvântul Său. Când citim Biblia, așa trebuie să începem să citim Biblia --- citind Biblia cu rugăciune. Așa cum a spus Charles Spurgeon:"Vrei să încerci să fii cititor adevărat? Vei depune muncă pentru a înțelege? Atunci trebuie să te pui pe genunchi. Trebuie să îi ceri lui Dumnezeu călăuzire."

În al doilea rând atunci când citești Biblia nu trebuie doar să o

citești cu rugăciune ci și să:

2. Continui citirea Bibliei gândindu-te

Când vine vorba despre a citi Biblia nu este doar un mod singur în care să o citești. Trebuie să adopți metoda care ți se potrivește cel mai bine. De exemplu eu v-am provocat să citești Biblia complet de-a lungul unui an. Poate vă surprinde, dar a citi Biblia într-un an nu este o sarcină chiar atât de grea.

Biblia conține 1,189 capitole; 929 în Vechiul Testament și 260 în Noul Testament. Să spunem că citești 3 capitole pe zi și 5 capitole Duminica, atunci vei putea citi întreaga Biblie într-un an. Dacă citești doar 1 capitol pe zi, atunci poți citi Noul Testament într-un an. Pentru a citi întreaga Biblie într-un an, este necesar să citești doar 20 de minute pe zi.

Să vă mai dau un scenariu. Institutul Național al citirii raportează că a citi 200.000 de cuvinte pe minut se consideră a fi un citit slab, 250 de cuvinte pe minut este bine și 400 de cuvinte pe minut este excelent. Haideți să luăm cea mai mică rată a cititului de 200 de cuvinte pe minut. Asta ar veni cam 10 versete din Scriptură. Dacă citești Biblia la o viteză de 200 de cuvinte pe minut pentru fiecare oră pe zi ai putea citi Biblia în timp de 2 luni de 6 ori pe an. Dacă citești Biblia la viteza de 200 de cuvinte pe minut pentru 30 de minute pe zi atunci ai citi Biblia în 4 luni de 3 ori pe an.

După cum am spus nu este un lucru greu de făcut. Adevărul simplu este că cineva poate citi cu ușurință Biblia de-a lungul anului, dacă chiar vrea. Nu este vorba de a putea, ci de a dori.

Dați-mi voie de asemenea să adaug că scopul nostru nu este doar să intrăm în Biblie ci să lăsăm ca Biblia să intre în noi. **Psalmistul a spus în psalmul 119 cu 15: “Voi medita la preceptele tale și voi lua seama la căile tale.”** Psalmistul a afirmat că el meditează la Cuvântul lui Dumnezeu. El vorbea despre a citi cu gândul Cuvântul lui Dumnezeu. După ce am cerut lui Dumnezeu să ne deschidă ochii ca să înțelegem Cuvântul, trebuie să citim gândindu-ne la Cuvântul Său. **Prin a gândi vreau să spun că atunci când citim Biblia să lăsăm ca ceea ce citim să ne vorbească inimilor noastre.**

Diferența dintre Biblie și celelalte cărți este că toate celelalte cărți au fost scrise pentru informarea noastră. Biblia a fost scrisă pentru transformarea noastră. Nu citim Biblia pentru a deveni iluștri. Citim Biblia pentru a ne face sfinți.

Dați-mi voie să vă arăt trei lucruri pe care să le întrebați atunci când citiți Biblia. Mai întâi atunci când citești Biblia întreabă-te:

A) este o promisiune pe care s-o accept?

Pe măsură ce vei citi un verset sau un capitol întreabă: este acolo o promisiune de la Dumnezeu în aceste versete pe care să o pot proclama în viața mea creștină? Biblia este o carte plină de promisiuni pe care Dumnezeu le-a făcut copiilor Săi. Aceste promisiuni le putem proclama pentru putere, mângâiere, înțelepciune, călăuzire, cât și pentru alte nevoi din viața noastră.

Vance Havner a spus că mulți creștini stau pe premise în loc să stea pe promisiuni. Biblia este o carte de promisiuni date nouă de Dumnezeu. Aceste promisiuni sunt de încredere și vrednice de

crezare. Putem sta pe fiecare promisiune pe care ne-a dat-o Dumnezeu.

Când John Fisher, Episcop în Rochester, a fost condus în Turnul Londrei, el a văzut eșafodul pe care avea să fie decapitat. A scos din buzunarul său un nou testament și privind spre cer, s-a rugat: “acum, o Doamne, călăuzește-mă la câteva pasaje care mă pot susține prin această scenă groaznică. A deschis cartea și ochii i-au căzut pe Ioan 16:32 “Iată, vine timpul și acum a venit...și totuși nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu mine...” A închis instant, spunând: “Laudă Domnului, Aceasta este suficient pentru mine și pentru eternitate.”

Promisiunile lui Dumnezeu sunt suficiente pentru acum și pentru eternitate. La fel ca John Fisher și noi ne putem odihni în promisiunile lui Dumnezeu. Când îți citești Biblia, caută promisiunile pe care Dumnezeu ți le-a făcut. Însemnează aceste promisiuni. Încrede-te în aceste promisiuni. Acceptă-le ca și o promisiune pe care Dumnezeu ți-a făcut-o ție.

În al doilea rând atunci când citești Biblia întreabă-te:

B) Este aici un principiu pe care să îl aplic?

Psalmistul a vorbit despre meditarea în și la “preceptele” lui Dumnezeu. Cuvântul “percepte” vorbește despre un mandat sau o poruncă. Psalmistul descria modul în care el se gândea cu considerație la poruncile lui Dumnezeu date în Cuvântul său.

Când citim Biblia ar trebui să ne întrebăm este ceva aici ce Dumnezeu îmi spune să fac? Vorbește despre vreun păcat pe care

ar trebui să îl marturisesc? Îmi spune cum să trăiesc creștin fiind? Nu spune oare doar despre ceva ce ar trebui să fac dar și despre ceva ce nu ar trebui să fac?

Cum ar trebui noi să ne trăim viața creștină? Ce este drept și ce este greșit? Biblia ne dă răspunsurile. Biblia ne dă legile cerului pentru viața de pe pământ. **Moise a spus poporului în Deuteronom 5:32-33: "Să luați seama să faceți de aceea precum v-a poruncit DOMNUL Dumnezeu vostru, să nu vă abateți la dreapta sau la stânga. Să umblați în toate căile pe care vi le-a poruncit DOMNUL Dumnezeu vostru, ca să trăiți și să vă fie bine și să vă lungiți zilele în țara pe care o veți stăpâni."** Biblia ne dă percepțele lui Dumnezeu, poruncile lui Dumnezeu în care ar trebui să umblăm.

Când ne citim Biblia ar trebui să întrebăm dacă este o promisiune pe care să o acceptăm și un percept pe care să îl aplicăm. Mai departe ar trebui să ne întrebăm:

C) Este aici o rugăciune pe care să o adopt?

Ceea ce am citit mă provoacă să caut ceva de la Dumnezeu? Pasajul pe care l-am citit mă inspiră să îl întreb pe Dumnezeu să facă același lucru în mine și prin mine? Destul de des atunci când citim ceva din Biblie ne mișcă să credem și să-l cerem lui Dumnezeu același lucru.

Mă gândesc la marea rugăciune a lui Iacob: **"Și Iacob a chemat pe Dumnezeu lui Israel, spunând: Dacă într-adevăr m-ai binecuvânta și mi-ai lărgi hotarul și mâna ta ar fi cu mine și dacă m-ai păzi de rău, ca să nu mă apese! Și Dumnezeu i-a dat ceea**

ce a cerut.” (1 Cron. 4:10) Niciodată nu am citit acest pasaj fără să fiu mișcat să mă rog aceeași rugăciune.

Atunci când citesc despre Ilie pe muntele caramel mă mișcă să mă rog ca focul să coboare. Atunci când citesc despre Pentecost mă mișcă să mă rog pentru trezire. Când citesc despre Duhul lui Dumnezeu care a venit peste Samson mă rog să se întâmple același lucru în viața mea. Sunt întâmplări în Biblie care mă determină să strig: “Doamne fă asta din nou!”

Astfel ar trebui să ne citim Biblia. Ar trebui să citim Biblia recunoscând că citim cuvântul lui Dumnezeu. De aceea ar trebui să o citim gândindu-ne la ea. Este o promisiune pe care Dumnezeu mi-o dă? Este vreun percept sau vreo poruncă pe care Dumnezeu o afirmă? Este ceva ce ar trebui să mă inspire să mă rog pentru același lucru?

Dacă începi să citești Biblia cu un scop acesta îți va schimba modul de citit al Bibliei. Va fi mai mult decât o datorie. Va fi o desfătare. Va fi mai mult decât o cerință zilnică. Va fi un entuziasm zilnic. Va face Biblia să devină vie. Va face ca citirea bibliei să fie un timp în care Dumnezeu îți vorbește inimii.

În cele din urmă:

3. CONCLUZIONEAZĂ CITIREA BIBLIEI LUÂND SEAMA

Biblia nu este doar o carte pe care să o citești. Este o carte pe care

să o ascuți. Iacov 1:22 spune **“Fiți așadar înfăptuitori ai cuvântului și nu doar ascultători ai lui, înșelându-vă pe voi înșivă.”** Aș putea citi și: **“Fiți așadar înfăptuitori ai cuvântului și nu doar cititori.”** Psalmistul a spus în Psalmii 119:33-34, **“Învățămă, DOAMNE, calea statutelor tale și o voi ține până la sfârșit. Dă-mi înțelegere și voi ține legea ta; da, o voi păzi cu întreaga mea inimă.”** El a căutat să învețe cuvântul lui Dumnezeu prin citirea sa, dar de asemenea să țină Cuvântul pe care l-a învățat și să îl păzească cu toată inima lui.

O astfel de păzire a Bibliei, vorbește despre:

A) A ne Păzi Viața în mod Consecvent prin Biblie

A fost bine spus că Biblia te va ține departe de păcat sau păcatul te va ține departe de Biblie. Este evident că una dintre preocupările Psalmistului, a fost să se păstreze curat și nepătat de lumea din jurul lui. Mai devreme, în Psalmul 119:9 a spus, **“Cu ce își va curăți un tânăr calea? Ținând seama la ea conform cuvântului tău.”** De aceea el a spus în Psalmul 119:11, **“Cuvântul tău l-am ascuns în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva ta.”**

Așa cum trăim în Cuvântul Domnului și lăsam ca al Său Cuvânt să trăiască în noi, aceasta va acționa ca o protecție împotriva păcatului. Ne va întări și ne va zidi protecție spirituală în inima noastră pentru a ne proteja de influențele ispititoare ale lumii din jurul nostru.

Fie ca “să nu”-urile Bibliei să te păzească. Înțelege că atunci când Dumnezeu ne spune să nu facem ceva, nu este un fel de unul care vrea să ne fure bucuria a cărui interea este doar să ne țină

departe de a ne bucura. Scopul lui Dumnezeu este să ne protejeze. Dumnezeu știe care vor fi consecințele și rezultatele finale ale anumitor acțiuni, și atunci când El ne interzice ceva, este pentru binele nostru.

În al doilea rând, o astfel de paza vorbește despre:

B) Călăuzirea Completă a Vieții noastre după Biblie

Nu sunt doar “să nu”-urile, ci mai sunt și “să faci”-urile, ceea ce ar trebui să facem. Deseori ne gândim la viața creștină în termenii a ceea ce nu ar trebui să facem. Credem că dacă nu facem anumite lucruri, atunci suntem creștini buni. Dar a fi creștin constă și în lucrurile pe care ar trebui să le facem.

La începutul vieții mele de creștin, am citit o carte numită “Ce ar face Isus?” În carte, autorul Charles Sheldon povestește despre un slujitor Henry Maxwell, care întâlnește pe un om al străzii care îl provoacă să ia în serios imitarea lui Cristos. Îi determină pe Maxwell și pe altele din personajele cărții să se întrebe: “Ce ar face Isus”? când sunt în fața anumitor decizii din viața lor.

Atunci când ne ghidăm viața complet după Biblie, vom prefața fiecare decizie a vieții cu întrebarea: “Ce spune Biblia despre asta?” Va deveni mai mult decât doar o carte ce stă pe scaunul din spate în mașină, sau care stă pe masa de cafea, sau pe care o luăm cu noi duminica la biserică. Devine ghidul care ne influențează fiecare faptă și acțiune.

Atunci când ne păzim și ghidăm viața după Biblie, aceasta ne va transforma modul de citire a Bibliei, într-o cauză. Dă citirii

Bibliei, un scop. Transformă acest timp într-unul în care îl lăsăm pe Dumnezeu să ne vorbească. Și acesta este motivul pentru care este necesar și pentru care ar trebui să ne citim Bibliile.

Permiteți-mi să concluzionez cu această simplă provocare. Stabilește-ți un țel în a citi Biblia de la un capăt la altul pe parcursul anului ce vine.

Stabilește-ți ca scop să citești Biblia în fiecare zi din viața ta. Nu lăsa nimic să te țină departe de citirea Bibliei. Și atunci când îți citești Biblia, începe cu rugăciune, continuă gândindu-te la ce citești și încheie citind cu luare aminte.

Dacă vei citi manualul de instrucțiuni pentru viața. Creștină, vei afla că este și un capitol despre a-ți citi Biblia.

Lecția #2 - Cum să Obții de la Dumnezeu Răspunsul Rugăciunii

1 Samuel 1:17

Săptămâna trecută am început să ne uităm la ceea ce eu numesc principiile vieții. Nu doar că ne gândim la ce ar trebui să facem creștini fiind dar și cum să facem ceea ce știm că ar trebui să facem. De exemplu săptămâna trecută ne-am gândit despre cum să citim Biblia. Este un lucru să spui că avem nevoie să citim Biblia dar este altceva să știm cum să ne citim Biblia.

Săptămâna aceasta vreau să ne gândim la viața noastră de rugăciune și cum să avem o viață de rugăciune în mod practic. Știm că rugăciunea este importantă în viața noastră de creștin dar cum ar trebui să ne rugăm? Cum ne putem ruga și să obținem în mod practic lucrurile pentru care ne rugăm de la Dumnezeu?

D.L. Moody a spus: "Mai degrabă aș fi capabil să mă rog decât să fiu un mare predicator; Isus Cristos nu i-a învățat niciodată pe discipolii Săi cum să predice, ci doar cum să se roage." Moody era destul de conștient de importanța rugăciunii în viața creștină. Adesea am predicat despre cât de importantă este rugăciunea dar astăzi vreau să ne gândim la Cum să ne rugăm.

Când vine vorba despre a învăța cum să te rogi nu cred că este un exemplu mai mare în întreaga Biblie decât Ana. Nu doar că o vedem rugându-se dar de asemenea o vedem primind un răspuns la rugăciunea ei. **Citim în 1 Samuel 1:20 "Și s-a**

întâmplat, când s-a împlinit timpul, după ce Ana rămăsese însărcinată, că a născut un fiu și i-a pus numele Samuel, spunând: Pentru că l-am cerut de la DOMNUL.” Ea l-a numit pe fiul primit de la Dumnezeu ca răspuns al rugăciunii Samuel care înseamnă “cerut de la Dumnezeu”. Fiul ei era o mărturie a felului cum s-a rugat Ana și că Dumnezeu răspunde la rugăciuni.

Haideți să ne uităm la acest minunat exemplu de rugăciune și să învățăm Cum ne putem ruga pentru a obține lucrurile de la Dumnezeu așa cum a făcut și Ana. Mai întâi gândiți-vă cu mine pentru un moment la:

1. SCOPUL RUGĂCIUNII

Versetul 10 spune că **Ana s-a rugat Domnului. De ce s-a rugat Ana? De ce ne rugăm noi? Care este motivul și scopul rugăciunii?**

Phillips Brooks marele predicator din Boston din ani 1.800 a spus că “O rugăciune în cea mai simplă definiție a ei este doar o dorință îndreptată spre Dumnezeu.”

Să sumarizăm scopul rugăciunii în două idei. Mai întâi scopul rugăciunii este:

A) A Cere Lucruri de la Dumnezeu

Aceasta o vedem pe Ana făcând. În versetul 11 o găsim cerând “să dai roabei tale un copil de parte bărbătească.” În versetul 5

și 6 citim că **"DOMNUL îi închisese pântecul."** Ana era stearpă incapabilă să aibă un copil și atunci când o vedem rugându-se, o găsim cerând lui Dumnezeu să îi dea un fiu.

Rugăciunea definită în mod simplu este venirea noastră la Dumnezeu pentru a cere anumite lucruri. Uneori cerem pentru chestiuni personale. Aceasta este adesea indicată prin cuvântul **"cerere."** Acest cuvânt este foarte obișnuit în Biblie și de obicei vorbește despre noi aducând nevoile noastre personale Domnului.

Alteori ceea ce cerem este în legătură cu alții. Aceasta este indicat prin cuvântul **"mijlocire."** **Mijlocirea este rugăciunea cu un scop nu atât de mult cu privire la nevoile noastre cât cu privire la nevoile altora.**

Rugăciunea, fie că este pentru a cere lucruri personale pentru noi sau pentru alții, este o chestiune de a cere. **Biblia spune în 1 împărați 3:5, "La Gabaon, DOMNUL i-a apărut lui Solomon într-un vis noaptea; și Dumnezeu a spus: Cere ce dorești să îți dau."** **Isus a spus în Matei 21:22, "Și toate lucrurile, orice veți cere în rugăciune, crezând, veți primi."** Rugăciunea înseamnă a cere. Și mai departe scopul rugăciunii nu este doar a cere lucruri de la Dumnezeu dar și:

B) A Primi Lucruri de la Dumnezeu

Ana nu a cerut doar un fiu de la Dumnezeu dar aș fi primit un fiu de la Dumnezeu. **Citim în versetul 17: "Atunci Eli a răspuns și a zis: Du-te în pace; și Dumnezeul lui Israel să îți împlinească rugămintea care ai cerut-o de la el."** Și în versetul 20 citim: **"a**

născut un fiu". Era o cerere din partea ei dar de asemenea și o primire. Isus a definit rugăciunea atunci când a spus "Cereți și vi se va da, Căutați și veți găsi, Bateți și vi se va deschide." Scopul rugăciunii este a cere lucruri de la Dumnezeu pe care să le putem primi de la Dumnezeu.

Scopul în sine al rugăciunii ne spune despre faptul că rugăciunea trebuie să fie practică spiritual vorbind, astfel încât să primim lucrurile de la Dumnezeu atunci când ne rugăm. Rugăciunea trebuie să fie mai mult decât doar o bolborosire a cuvintelor care se ridică nu mai mult decât tavanul. Rugăciunea este mijlocul prin care noi ne ridicăm chiar la tronul lui Dumnezeu și îi cerem lui Dumnezeu lucruri și apoi chiar primim de la Dumnezeu lucrurile pe care le cerem.

Ilustrație

Un om de afaceri supraponderal s-a decis că este timpul să dea jos câteva kilograme în plus. El a luat noua lui dietă în serios chiar și-a schimbat ruta pe care conducea pentru a evita brutăria lui favorită. În orice caz într-o dimineață a ajuns la serviciu cărând o prăjitură de cafea gigantă. Toată lumea l-a certat dar zâmbetul său a rămas neșters. "Aceasta este o prăjitură de cafea foarte specială." A explicat el. "Din întâmplare am trecut cu mașina pe lângă brutărie în această dimineață și acolo în vitrină erau o mulțime de bunătăți. Am simțit că acesta nu era o simplă întâmplare așadar m-am rugat: Doamne dacă vrei să mănânc una din aceste delicioase prăjituri cu cafea, ajută-mă să găsesc un loc de parcare chiar în fața brutăriei și desigur, a continuat el "a opta oară când m-am învârtit pe-acolo

iată era locul liber în fața brutăriei!"

Chiar definiția rugăciunii indică faptul că Dumnezeu răspunde la rugăciune! Minunata experiență a răspunsului la rugăciune poate fi și ar trebui să fie o experiență obișnuită în viața creștinului. Poate Iacob a înțeles de ce nu sunt mai multe răspunsuri la rugăciune în viața Poporului lui Dumnezeu. **El a declarat: "nu aveți, pentru că nu cereți" (Iacov 4:2).**

Acesta este scopul rugăciunii să cerem lucruri de la Dumnezeu și să primim lucruri de la Dumnezeu. În al doilea rând gândiți-vă cu mine la:

2. PROCEDURI ALE RUGĂCIUNII

În Ana nu doar că avem un exemplu despre cineva care "s-a rugat DOMNULUI" dar de asemenea avem în ea un exemplu grozav despre cum să ne rugăm. Ea a cerut și a primit. Cum s-a rugat ea? De ce a primit un răspuns la rugăciunea ei? Care au fost procedurile care au făcut rugăciunea ei o rugăciune eficientă?

Dați-mi voie înainte să ne gândim modul cum s-a rugat ea, să scot în evidență faptul că istorisirea nu spune nimic despre postura ei. În Biblie găsim oameni rugându-se în diferite posturi. **În 1 Împărați 8:54 regăsim pe Solomon "îngenunchat pe genunchii săi cu mâinile întinse către cer,"** În Geneza 19:27 îl găsim pe Avraam în timp ce **"A stat în picioare înaintea DOMNULUI."** În 2

Samuel 7:18 citim că David "a șezut înaintea DOMNULUI."

Când vine vorba despre postura noastră în rugăciune mă gândesc la rugăciunea lui Cyrus Brown:

"Modul convenit în care un om trebuie să se roage,"

A spus Diaconul Lemuel Keyes,

"Și singura atitudine potrivită

Este jos în genunchi."

"Nu, aș spune că modul de a te ruga,"

A spus Reverendul Doctor Wise,

"Este să stai drept cu mâinile întinse

Și cu ochii ațintiți în sus."

"O, nu, nu, nu," a spus Elder Slow,

"O așa postură este prea mândră.

Un om trebuie să se roage cu ochii tare închiși

Și capul aplecat adânc."

"Mie mi se pare că mâinile lui ar trebui să fie

Împreunate spre înainte

Cu ambele degete mari îndreptate spre pământ"

A spus Reverendul Doctor Blunt.

"Ei bine, eu mă rog în timp ce mă odihnesc zilnic"

A spus Mr. Henry Pack.

"Așa că eu cred că îți spui rugăciunile

Stând culcat."

**"Anul trecut am căzut în fântâna lui Murphy--
Cu capul înainte," a spus Cyrus Brown.
"Cu ambii genunchi îndreptați în sus
Și cu capul în jos."**

**"Și am zis o rugăciune chiar atunci și acolo,
Cea mai bună rugăciune pe care am spus-o vreodată
Cea mai rugativă rugăciune care m-am rugat vreodată
Stând în cap"**

În ceea ce privește postura, Dumnezeu nu este prea ocupat dacă îngenunchem sau stăm în picioare sau suntem așezați. El este preocupat de ceea ce ne rugăm. Întrebarea care vreau să o pun este cum ar trebui să ne rugăm? Să continuăm să o lăsăm pe Ana să ne fie profesor. Felul în care s-a rugat ea, este o predică în sine însăși, dar dați-mi voie să punctez pe scurt 6 lucruri despre care s-a rugat. Mai întâi ea s-a rugat:

A) Specific

Așa cum am menționat mai devreme s-a rugat și a cerut lui Dumnezeu să îi dea un fiu. Vă rog să observați că ea nu s-a rugat pentru un copil. Un copil putea fi băiat sau fată. Nu, ea nu a cerut un copil, ci un fiu. **Versetul 11 spune că s-a rugat "să dai roabei tale un copil de parte bărbătească."**

Una dintre cele mai importante lecții pe care le-am învățat este că în rugăciune să fiu specific când îi cer lui Dumnezeu anumite

lucruri. Deseori ne rugam: "Doamne vreau ca tu să-mi binecuvântezi viața." Cum vrei ca Dumnezeu să îți binecuvânteze viața? Când îi cerem specific în moduri specifice în care vrem ca Dumnezeu să ne binecuvinteze viața cum ar fi "Doamne vreau puterea Ta în viața mea" sau "Doamne aș vrea ca să mă folosești să câștig pe alții la Cristos."

Ana s-a rugat specific. Ea a cerut un copil de parte bărbătească. Mai departe Ana s-a rugat:

B) Supunându-se

Bine s-a spus că nimic nu este în afara razei de atingere a rugăciunii în afară de ceea ce este în afara voii lui Dumnezeu.

Când ne uităm la Ana în rugăciune găsim că ea a pus rugăciunea ei în limitele voii lui Dumnezeu. **În versetul 11 ea se roagă "dacă voiești să vezi necazul roabei tale și să îți amintești de mine și să nu uiți pe roaba ta, ci voiești să dai roabei tale un copil de parte bărbătească."** Ana nu s-a îndoit niciodată că Dumnezeu ar putea să îi dea un fiu, ci că ar vrea aceasta. "Dacă voiești" a fost ceea ce a cerut ea. I-a cerut lui Dumnezeu să îi dea un fiu dacă era voia Lui.

Biblia spune în 1 Ioan 5:14 "Și aceasta este cutezanța pe care o avem în El, că, dacă cerem ceva conform voii lui, ne ascultă;"

Aceasta trebuie să ne amintim în legătură cu rugăciunea. Nu este niciodată despre a ne obține voia noastră făcută în cer, ci ca Dumnezeu să își facă voia pe pământ. Ne putem ruga pentru un Mercedes nou sau pentru ca banii să ne apară în mod misterios în contul nostru bancar pentru a acoperi cecurile scrise, dar

Dumnezeu răspunde numai la rugăciuni care sunt alinate voii Sale.

Cu Isus trebuie să ne rugăm “Nu voia mea ci voia Ta să se facă.”

Mai departe Ana s-a rugat:

C) Continuând

Citim în versetul 12 că “Și s-a întâmplat, pe când ea continua să se roage înaintea DOMNULUI, că Eli a luat seama la gura ei.”

Faptul că Eli a luat seama la gura ei, înseamnă că îi privea gura. Ar părea că Ana nu se ruga cu voce tare și își exprima într-un mod tăcut petițiile sale și Eli i-a văzut buzele cum se mișcau în rugăciune.

Adevărul pe care vreau ca să-l vedeți este că ea s-a rugat în mod continuu: **“ea continua să se roage înaintea DOMNULUI”**.

Versetul 7 vorbește despre cum Ana a fost provocată de adversara ei an după an, atunci când ea și soțul ei mergeau la templu. Probabil an după an ea s-a rugat ca Dumnezeu să îi dea un fiu. Când o vedem în templu rugându-se ea poposește înaintea lui Dumnezeu. Ea nu iese grăbită din templu. Stă înaintea lui Dumnezeu continuând în rugăciune.

Cât de ușor renunțăm noi atunci când ne rugăm. Nu renunța niciodată să te rogi pentru lucrurile pe care le ceri. Doar fiindcă Dumnezeu nu răspunde rugăciunilor tale imediat nu înseamnă că El nu va răspunde. Isus ne-a învățat importanța perseverenței în rugăciune în Luca 11 și în parabola omului care a continuat să ceară pâine.

Mai departe o vedem pe Ana rugându-se:

D) Fervent

Citim în versetul 10 *“Și ea avea sufletul amărât și s-a rugat DOMNULUI și a plâns mult.”* Ea îi spune lui Eli în versetul 15: *“mi-am turnat sufletul înaintea DOMNULUI”* Aceasta nu este o rugăciune obișnuită cu jumătate de inimă și fără vlagă din partea Anei. O găsim plângând înaintea lui Dumnezeu. Ea își varsă sufletul înaintea Domnului. Este o mare ferență și intensitate în rugăciunea ei.

Biblia spune în Iacov 5 cu 16 că: *“Mult poate rugăciunea ferventă și puternică a unui om drept.”* E.M. Bounds a cărui scrieri despre rugăciune s-au ridicat la rang înalt, a scris: *“RUGĂCIUNEA fără ferență nu pune în joc nimic în privința subiectului pentru că nu are nimic de pus în joc. Vine cu mâinile goale. Mâini care de asemenea nu au nici o listă și sunt goale, care nu au învățat niciodată lecția agățării de cruce. Rugăciunea fără ferență nu are inimă în ea; este un lucru gol, un vas nepotrivit. Inima, sufletul și viața trebuie să-și găsească locul în rugăciunea reală. Cerul trebuie făcut să simtă forța acestui strigăt către Dumnezeu.”*

El a descris ferența în rugăciune ca: *“Ferența are locul ei în inimă nu în creier nici în facultățile intelectuale ale minții. Așadar ferența nu este o expresie a intelectului. Ferența spiritului este ceva care transcende dincolo de fadoselile poetice sau de ilustrațiile sentimentale. Este altceva pe lângă preferința obișnuită contrastul între a place și a nu place.*

Fervența este pulsul și gestul laturii emoționale.”

Fervența în rugăciune este a-ți turna sufletul înaintea lui Dumnezeu. Sunt emoțiile noastre angrenate în rugăciune. Venim înaintea lui Dumnezeu cu o inimă care tânjește. Plângem înaintea lui Dumnezeu în timp ce strigăm la El în rugăciune.

Doamne învață-ne să ne rugăm fervent. **În al cincilea rând o vedem pe Ana rugându-se:**

E) Fără Egoism

Observați promisiunea făcută de Ana lui Dumnezeu în versetul 11: *“Și a făcut o promisiune și a spus: DOAMNE al oștirilor, dacă voiești să vezi necazul roabei tale și să îți amintești de mine și să nu uiți pe roaba ta, ci voiești să dai roabei tale un copil de parte bărbătească, atunci îl voi da DOMNULUI în toate zilele vieții lui și briciul nu va trece pe capul lui.”* Legământul și promisiunea făcută lui Dumnezeu a fost că ea îl va da pe fiul său Domnului și că îl va consacra serviciului Domnului. Atunci când a spus că briciul nu va trece pe capul lui, ea vorbea despre jurământul de Nazareu pe care cineva îl făcea pentru a-și exprima consacrarea totală față de Dumnezeu. Ea nu se ruga dar pentru beneficiul ei ci pentru ca Dumnezeu să primească gloria din răspunsul rugăciunii dat de El. Nu erau căutări egoiste în rugăciunea sa, ci spirituale. Ea dorea un fiu, da; dar numai dacă i-ar fi adus glorie lui Dumnezeu. **Iacov spus în Iacov 4:3 *“Cereți și nu primiți, pentru că cereți în mod greșit, ca să risipiți pentru poftele voastre.”*** Egoismul este o mare piedică pentru rugăciunea eficientă. Dacă ne rugăm doar ca să ne satisfacem

propriile noastre dorințe și plăceri nu trebuie să ne așteptăm ca Dumnezeu să ne răspundă la rugăciuni. Gloria lui Dumnezeu trebuie să ne motiveze în ceea ce cerem în rugăciune. Doamne învață-ne să ne rugăm fără egoism. **În cele din urmă o vedem pe Ana rugându-se:**

F) Cu Reverență

În versetul 11 se adresează lui Dumnezeu în rugăciune ca: “DOAMNE al oștirilor.” Ea vine înaintea lui Dumnezeu cu mare respect și reverență. Nu este niciun fel de atitudine de genul “omul de sus” în rugăciunea sa. Ca Domnul oștirilor, Dumnezeu este Domnul armatelor. Iar îl recunoaște și se închină Lui ca Dumnezeu care conduce și este în control. Rugăciunea ei este închinare.

De fiecare dată trebuie să venim înaintea lui Dumnezeu cu reverență și cu un spirit de închinare. Trebuie să ne amintim întotdeauna cu cine vorbim și în prezența cui intrăm noi. Întotdeauna trebuie să fie un spirit de uimire și de uluire. Trebuie întotdeauna să fie un simț al micimii și al nimicniciei noastre când venim înaintea lui Dumnezeu. El este grozav. El este glorios. El este Dumnezeu!

Astfel se ruga Ana. Se ruga specific, supunându-se, continuând, fervent, fără egoism și cu reverență. Acestea sunt ingredientele unei vieți de rugăciune eficiente. Așa ar trebui să cerem lucruri de la Dumnezeu și apoi să le primim.

În cele din urmă în Ana vedem:

3. PUTEREA RUGĂCIUNII

Sunt sigur că ați auzit de cuvintele lui Alfred Lord Tennyson:

Mai multe lucruri sunt lucrate în rugăciune
Decât visează această lume
De aceea lasa ca vocea ta
Să se ridice ca o fântână pentru mine zi și noapte.

Leonard Ravenhill a spus: “Cineva ar putea estima greutatea lumii, ar putea estima mărimea cetății cerești, ar putea număra stelele cerului, ar putea măsura viteza fulgerului și ar putea spune timpul răsării și apunerii soarelui, dar nu ar putea estima puterea rugăciunii. Rugăciunea este atât de vastă precum este Dumnezeu pentru că El este în spatele ei. Rugăciunea este atât de puternică precum Dumnezeu pentru că El s-a delicat pe sine pentru a îi răspunde.”

R.A. Torrey a spus: “Rugăciunea este cheia care descuie toate cămările harului și puterii infinite a lui Dumnezeu. Tot ceea ce este Dumnezeu și tot ceea ce are Dumnezeu este la dispoziția rugăciunii.”

Rugăciunea este cea mai grozavă forță din această lume. Nu există mijloace mai mărețe sau o sursă mai puternică pe care să o avem la dispoziție decât rugăciunea. Pe scurt rugăciunea rezolvă lucrurile.

Deja am văzut cum s-a răspuns la rugăciunea Anei. Eli i-a spus în versetul 17: ***"Du-te în pace; și Dumnezeuul lui Israel să îți împlinească rugămintea care ai cerut-o de la el."*** Ana s-a rugat, Dumnezeu s-a mișcat. Ana a cerut. Dumnezeu a răspuns. Dumnezeu i-a dat Anei chiar ceea ce a cerut. Acolo este puterea rugăciunii.

Atunci când mă gândesc la puterea rugăciunii mă gândesc la:

A) Puterea de Netăgăduit a Rugăciunii.

De asemenea mă gândesc la:

B) Puterea Nelimitată a Rugăciunii

Biblia spune în Efeseni 3:20 *"Și celui care este în stare să facă toate peste măsură de abundant, peste tot ce cerem sau gândim, conform puterii care lucrează în noi,"*

Nu este nimic ce să cerem și să fie dincolo de abilitatea lui Dumnezeu. Nu putem nici măcar să gândim ceva care excede abilitatea lui Dumnezeu.

R. A Torrey în cartea sa "Puterea rugăciunii" comentează despre Iacov 4:2 *"nu aveți pentru că nu cereți"*. El scrie: "aceste cuvinte conțin secretul sărăciei și al lipsei de putere a creștinului de rând a slujitorului de rând și a Bisericii de rând. Mulți creștini se întreabă de ce fac un progres așa de slab în viața lor creștină, de ce au atât de puțină victorie asupra păcatului, de ce câștigă atât de puține suflete pentru Cristos, de ce cresc atât de încet în

asemănarea cu Domnul și salvatorul Isus Cristos și Dumnezeu răspunde în cuvintele acestui text “Neglijați rugăciunea, nu aveți pentru că nu cereți.”

Mulți lucrători se întreabă de ce văd atât de puțină roadă din lucrarea lor, de ce sunt atât de puține convertiri, de ce biserica crește atât de încet, de ce membrii bisericii sunt atât de puțin ajutați de lucrarea lor și de ce sunt atât de puțin zidiți în cunoașterea și viața lor creștină. Și din nou Dumnezeu răspunde “Neglijați rugăciunea, nu aveți pentru că nu cereți.”

Și slujitorii și bisericile se întreabă “de ce biserica lui Isus Cristos face un progres atât de lent în lumea de astăzi? De ce face atât de puțin progres împotriva păcatului, a necredinței, a greșelii în toate formele ei? De ce are atât de puțină victorie asupra lumii cărnii și diavolului? De ce membrul de rând din biserică trăiește la un nivel atât de scăzut al vieții creștine? De ce primește Domnul Isus Cristos atât de puțină onoare din starea bisericii de azi?” Din nou, Dumnezeu răspunde: “Neglijați rugăciunea, nu aveți pentru că nu cereți.”

Puterea nelimitată care ne este disponibilă prin rugăciune este risipită pentru că nu ne rugăm. Cum ne putem ruga și să obținem de la Dumnezeu lucrurile cerute? Fie ca Ana să ne fie profesor. Dacă luăm manualul vieții creștine vom afla că modul în care ea s-a rugat ne învață și pe noi să ne rugăm.

Lecția #3 - Cum să vii la Biserică

Psalmul 122

Intro:

Am găsit această poveste despre doi prieteni cu numele Nicolae și Alex. Amândoi mergeau la aceeași biserică. Nicolae s-a dus la biserică duminica dimineață. El a auzit o notă lipsă la pianist și s-a strâmbat. El a văzut un adolescent vorbind în timp ce toată lumea se ruga. El se simțea sigur că ușierul îl urmărea să vadă ce a pus la dărnicie și îl făcea să fiarbă. De cinci ori numărând, el l-a observat pe predicator cu greșeli de exprimare. În timpul invitației, s-a strecurat pe ușa laterală, în timp ce mormăia către el însuși: "Ce pierdere de timp!"

Alex era și el în timpul serviciului. El a auzit pianistul cântând un aranjament muzical "**Cetate Tare-i Dumnezeu**" și a fost stârnit de maiestatea cântecului să se închine. O colectă specială pentru misiune a fost primită și el era bucuros că biserica lui făcea tot ce putea pentru oamenii din jurul lumii. El a apreciat predica într-un mod special în acea duminică, chiar i-a vorbit despre o nevoie din viața lui. El s-a gândit, în timp ce dădea mâna cu predicatorul: "Cum poate veni cineva aici și să nu simtă prezența Domnului?"

Amândoi bărbați erau în aceeași biserică, aceeași zi. Fiecare a auzit aceeași muzică și același mesaj, dar experiența lor era cu totul diferită. Ce a făcut diferența? Adevărul simplu este că fiecare bărbat a găsit ceea ce căuta. Amândoi au venit la biserică, dar felul cum au venit a făcut diferența în felul cum au ieșit de la

Biserică.

Acum, toți știm că participarea la Biserică este importantă în viața Creștină. De fapt, participarea noastră la Biserică este poruncită de Dumnezeu. Biblia ne spune în **Evrei 10:25** să nu uităm de **"adunarea noastră împreună."** Când noi ratăm timpul de biserică, noi de fapt nu ascultăm de Dumnezeu.

Când vine vorba de participarea la Biserică, aparent există mulți care sunt împiedicați de a participa datorită unei boli mai particulare care lovește în membrii bisericii, numită Boala de Duminică. Simptomele variază, dar niciodată nu se asociază cu apetitul. Nu durează niciodată, mai mult de douăzeci și patru de ore. Atacul se întâmplă dintr-odată în fiecare duminică dimineață. Ciudat, nici un simptom nu se resimte sâmbăta noaptea. Pacientul doarme bine, se trezește bine. Ea sau el mănâncă un mic dejun sățios dar, aproape când e timpul să se pregătească de Biserică, atacul vine și continuă până ce serviciile de dimineață se sfârșesc. Pacientul mănâncă un prânz sățios și în jurul amiezii el sau ea se simte mai bine. Dar apoi, aproape de începerea serviciilor de seară, atacul vine din nou. Când se trezesc luni dimineață, nici urmă de simptome de boală și sunt gata să meargă la lucru.

E careva dintre voi cu problema numită Boală de Duminică, care apare din când în când?

Astăzi eu vreau să vă vorbesc despre venirea la Biserică. Obiectivul meu nu e neapărat de a vorbi despre nevoia ta de a veni la Biserică, ci specific despre cum vii la Biserică. Cum vii, va

face o diferență în ce experiență de biserică vei avea. Să deschidem manualul de instrucțiuni a vieții Creștine și să învățăm cum să venim la Biserică.

Cum ar trebui să venim la Biserică? Să încercăm să răspundem la această întrebare, mai întâi gândindu-ne la:

1. PRIVILEGIUL VENIRII LA BISERICĂ

Psalmistul spunea: "M-am veselit când mi-au spus: Să mergem la casa DOMNULUI." Cuvântul "veselit" înseamnă să te bucuri. Literal înseamnă "să te luminezi". Când cineva îi spunea Psalmistului: "Hai să mergem la Biserică" fața lui se lumina și apărea un zâmbet mare pe fața lui. El se bucura la chiar gândul de a merge la Biserică. Nu privea ca pe o povară participarea la Biserică, ci ca pe o binecuvântare. Nu era o corvoadă, ci o încântare. Cât pentru Psalmist, reacția lui ne arată că el o considera un privilegiu să poată merge în casa lui Dumnezeu.

Cuvintele lui descriu:

A) Cât de entuziast era

Duminica, unii se trezesc din pat și spun: "Bună dimineața, Doamne!" Alții se trezesc și spun: "Doamne, este dimineață!" Unii, după o luptă furioasă, își forțează piciorul de pe o parte a patului spunând: „Trebuie să mă ridic să mă pregătesc pentru Biserică". Pe de altă parte, sunt unii care sar din pat și spun: "Slavă

Domnului, este duminică. Mă duc la Biserică!”

Dacă există ceva care să ne facă entuziaști este venirea la Biserică. Tu știi că poți judeca ce iubește o persoană după ceea ce îi entuziasmează. Ceea ce ne face entuziaști dă în vileag despre ce anume ne pasă. Dacă iubești să mergi la biserică, te vei bucura să mergi. Dacă nu iubești mersul la Biserică, nu te vei bucura prea mult.

Mai departe, cuvintele lui descriu:

B) Cât de nerăbdător era

Cineva a spus Psalmistului: ”Să mergem la casa Domnului.” Vei observa că el nu a început să ofere scuze de ce nu ar putea veni.

Am citit despre un pastor care a obosit să asculte aceleași vechi scuze de la oameni care nu participau la biserică, așa că el a scris următorul articol numit ”Zece motive de ce nu mă spăl niciodată” și l-a pus în buletinul bisericii.

- **Am fost făcut să mă spăl doar când eram copil.**
- **Oamenii care se spală sunt ipocriți. Ei recunosc că sunt mai curați decât alți oameni.**
- **Sunt așa multe, diferite feluri de săpun. Nu aș putea să mă decid niciodată care este potrivit.**
- **Obişnuiam să mă spăl, dar m-am plictisit așa că m-am oprit.**
- **Încă mă spăl la diferite ocazii, cum ar fi Paștele și Crăciunul.**
- **Nici unul din prietenii mei nu se spală.**

- Încă sunt tânăr. Când voi fi mai bătrân și puțin mai murdar, aş putea începe să mă spăl.
- Eu chiar nu am timp să mă spăl.
- Baia nu e niciodată destul de caldă.
- Oamenii care fac săpun, sunt numai după bani.

Psalmistul nu a oferit nici o scuză de ce nu ar putea merge, dar s-a bucurat când a fost invitat. El a arătat o nerăbdare să meargă la Biserică. Când vorbim despre participarea la Biserică, ar trebui să ne bucurăm de fiecare oportunitate pe care o avem, să fim gata să participăm. Ar trebui să așteptăm duminica cu mare anticipare.

Este un privilegiu să venim la Biserică. Noi ar trebui să fim entuziaști și nerăbdători cu privire la venirea la Biserică. De aceea, ar trebui să venim la Biserică cu o inimă bucuroasă. Spui tu, cu Psalmistul: "M-am veselit când mi-au spus: Să mergem la casa Domnului"?

În al doilea rând, gândește-te cu mine nu doar la privilegiul de a veni la Biserică, dar de asemenea la:

2. SCOPUL VENIRII LA BISERICĂ

Psalmistul în versetul 2 a spus: "Picioarele noastre vor sta înăuntrul porților tale, Ierusalime. Ierusalimul era locul unde

copiii lui Israel veneau pentru sărbătorile lor solemne. Psalmistul afirmă unde vor sta picioarele sale sau să o spunem și altfel, aici este locul unde îmi voi face domiciliul. El vorbește despre a fi credincios Casei Domnului.

Nu pot accentua îndeajuns importanța de a fi credincios Bisericii. Totuși întrebarea pe care o pun este de ce vii la Biserică? Care este motivul credințioșiei tale? Dumnezeu nu ne poruncește să venim la Biserică fără un motiv. Există un scop divin în spatele venirii noastre la Biserică.

Dacă venirea la Biserică este ceea ce Dumnezeu a intenționat să fie, noi trebuie să venim cu un scop. Unii vin doar pentru că trebuie. Știu că trebuie să fie în Biserică, așa că vin. Acum, noi venim la Biserică pentru că ar trebui, dar dacă acesta este singurul motiv pentru care vii, atunci vei pierde binecuvântarea cea mare adusă în viața ta de biserică care este proiectată pentru tine.

Să-ți sugerez trei motive pentru care venim la Biserică. Primul motiv este ca să:

A) Întâlnești Familia lui Dumnezeu

Psalmistul a spus: "Să mergem la casa Domnului" Să mergi la casa Domnului nu era doar o chestie personală, dar implica și pe alții, așa cum ne arată cuvântul subînțeles "noi". Așa cum te uiți la Psalm vei găsi că un număr colectiv de oameni este descris. În versetul 2 el spune "**picioarele noastre**". În versetul 4 el folosește pluralul "triburi." **În versetul 6 el spune "cei."** **În versetul 8 el vorbește despre "frații și însoțitorii mei."**

Psalmistul vorbește despre familia spirituală. Psalmul vorbește de fapt de perioadele din an când toate triburile și familiile copiilor lui Israel veneau la Ierusalim să se închine Domnului, la sărbătorile lor solemne. Era o adunare colectivă a oamenilor lui Dumnezeu.

Biserica este locul unde familia lui Dumnezeu se întâlnește în ziua Domnului. Este un loc unde cei ce sunt salvați se adună împreună ca o familie răscumpărată. Pentru cei care zic că nu au nevoie să meargă la Biserică, eu le-aș reaminti că sunt o parte a familiei spirituale și Biserica este locul ca familiile să se întâlnească împreună.

Un om a spus în felul următor: "Nici un om nu este o insulă, un întreg în sine...orice moarte a omului mă diminuează pe mine, pentru că eu fac parte din omenire, și de aceea nu trimite niciodată să știi pentru cine bat clopotele, bat pentru tine."

Ca familie spirituală există o nevoie pentru fiecare. Fiecare credincios aduce la masă daruri spirituale și foloase de care beneficiază trupul ca un întreg. Împreună noi slujim unul altuia, ne zidim unul pe altul, ne întărim unul pe altul, ne încurajăm unul pe altul. De aceea, autorul cărții Evrei a spus în Evrei 10:25 ***"Nepărăsind adunarea noastră împreună, după cum este obiceiul unora, ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult cu cât vedeți apropiindu-se ziua." " ...să ne îndemnăm unii pe alții"*** vorbește despre alinare, despre a ne consola unul pe altul. Noi venim la Biserică să fim cu cei ce cred la fel ca noi, gândesc la fel cum o facem noi, simt la fel cum o facem noi, trăiesc la fel cum o facem noi și doresc aceleași lucruri pe care noi

le dorim.

Pavel a zis în 1 Corinteni 15:33, "Nu vă amăgiți: Vorbirile rele strică obiciurile bune."

În termeni simpli, Pavel spunea că dacă petreci timp cu oameni răi, ei te vor conduce să faci lucruri rele. **De ce ai avea părtășie cu oameni care nu sunt credincioși casei Domnului?** Dacă petreci timp cu oameni care fac lucruri rele, vei sfârși făcând aceleași lucruri pe care ei le fac. Un exemplu bun este tineretul. De ce o persoană a sfârșit prin a folosi droguri și băutură? În majoritatea cazurilor, prima dată s-a întâmpat când erau cu prietenii. Cu cine erau ei, aceștia i-au influențat ce să facă.

Implicația a ceea ce scriitorul spune este ca oameni ai lui Dumnezeu ar trebuie să avem părtășie cu oameni ai lui Dumnezeu. Noi ar trebuie să fim în jurul oamenilor care ne vor influența să facem ceea ce este bine, nu ce este rău. Acesta este un motiv pentru care să venim la Biserică, să fim în jurul familiei spirituale. Când noi suntem în jurul familiei noastre spirituale, noi ne luăm puterea unul de la altul.

În versetul 3 Psalmistul a spus: "Ierusalimul este zidit ca o cetate strâns unită împreună". El vorbește despre unitatea orașului în designul și structura sa, la fel și politica și religia sa. Există o unitate cu privire la familia lui Dumnezeu, care este proiectată pentru bunăstarea spirituală a oamenilor lui Dumnezeu. Când noi trăim ca o insulă, ne privim de binecuvântările și beneficiile din jurul familiei spirituale.

În al doilea rând, noi venim la biserică să:

B) Auzim Cuvântul lui Dumnezeu

Psalmistul spune în versetul 4: "căci acolo urca triburile Domnului la mărturia lui Israel." Unul din motivele pentru care oamenii lui Dumnezeu se adună împreună este pentru **"mărturia lui Israel."** Aceasta vorbește specific de Arca legământului care a fost păstrată în Locul Preasfânt din templu. În ea erau ținute tablele de piatră pe care erau scrise cele 10 porunci, care reprezenta un sumar al legilor lui Dumnezeu pentru oamenii Lui.

Ne vorbește nouă despre Cuvântul lui Dumnezeu. Unul din motivele pentru care venim la biserică este să auzim Cuvântul lui Dumnezeu. Nu spun asta doar pentru că sunt predicator, dar nu există alt înlocuitor pentru predicarea cuvântului lui Dumnezeu în viața noastră.

În 2 Timotei 4:2 avem o afirmație mare care descoperă scopul predicării. De asemenea vorbește de ce este importantă în viața noastră predicarea. **Pavel a spus: "*predică cuvântul la timp și nelatimp mustra, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și doctrină.*"** Predicatorul trebuie să mustre, să cearte, și să îndemne.

Cuvântul "a mustra" înseamnă în mod literal "a convinge, a condamna, a spune o greșeală." Știu că unor oameni nu le place, dar un predicator trebuie să tragă cu pușca drept și să arate păcatele oamenilor.

Cu o anumită ocazie, William Gladstone, prin ministrul Angliei 1892-1894 a spus: "un singur lucru am împotriva clerului...cred

că nu sunt destul de severi cu congregațiile. Ei nu se îngrijesc suficient de sufletele și conștiința inimilor lor și nu trezesc viețile și acțiunile la nivelul conștiinței lor. Cred că genul de predici care are nevoie cel mai mult este genul care l-a rănit pe Lord Melbourne. El a fost văzut venind de la biserică în oraș cu mare mânie. Întâlnind un prieten, el a exclamat "Foarte rău! eu întotdeauna am fost un suporter al bisericii și am susținut clerul dar este foarte rău să ascuți o predică cum am auzit în această dimineață. De ce predicatorul a insistat pe aplicarea religiei în viața privată a unui om!" Dar aceea este genul de predică care îmi place cel mai mult, genul de predică de care au nevoie oamenii cel mai mult, dar este genul de predică pe care oamenii îl primesc cel mai puțin."

Unora nu le place dar genul de predică care jupoaie pielea este genul de predică de care au nevoie. Mai departe predicarea nu înseamnă numai mustrare ci și a certa. Cuvântul înseamnă a cenzura și a critica; cu implicația de a interzice. Predicarea nu ar trebui doar să atragă atenția asupra păcatelor cuiva, ci să și critice server păcatele lor.

Cineva i-a spus lui G. Campbell Morgan că predicatorul trebuie să urmărească spiritul vârstei. Imediat acest mare predicator a răspuns: "Dumnezeu să îl ierte pe predicatorul care face aceasta." Treaba predicatorului este să corecteze spiritul vârstei.

Trăim în era în care acei așa-numiți experți și modele de creștere a bisericii ne spun că ar trebui să o lăsăm mai moale cu mesajele, să nu predicăm împotriva păcatului, să nu menționăm despre iad

sau judecata lui Dumnezeu împotriva păcatului. Predicarea înseamnă să mustri și să cerți.

Mai departe predicarea înseamnă să îndemni. Predicarea nu înseamnă numai să confrunți păcatul. Așa cum am văzut cuvântul înseamnă "a mângâia". Cineva a spus că predicarea ar trebui să mângâie pe cel evlavios și să îl facă inconfortabil pe cel neevlavios. Oamenii lui Dumnezeu au nevoie de încurajare și de mângâiere.

Există oameni care stau pe băncile bisericii duminică de duminică și sunt răniți, suferă, se luptă cu lucrurile care le apar în viață. Predicarea ar trebui să le încurajeze inimile și să îi direcționeze spre Acela care îi poate ajuta cu toate problemele lor.

Înțelegerea a ceea ce este predicarea ne ajută să înțelegem de ce oamenii au nevoie de predicare în viața lor. Noi avem nevoie ca omul lui Dumnezeu să ia cuvântul lui Dumnezeu și să ne arăte eșecurile și păcatele vieților noastre ca să putem fi drepti înaintea lui Dumnezeu. Noi avem nevoie să auzim cuvântul lui Dumnezeu, să luăm din Cuvânt ca să ne ajute să purtăm poverile vieții.

În al treilea rând, noi venim la biserică nu numai să întâlnim familia lui Dumnezeu și să auzim cuvântul lui Dumnezeu dar de asemenea să:

C) Ne închinăm persoanei lui Dumnezeu

Cuvintele de încheiere ale versetului 4 ne spun "să aducem mulțumiri numelui Domnului." În aceste cuvinte noi avem

scopul suprem pentru venirea la biserică. Noi venim la biserică mai întâi și cel mai mult ca să ne închinăm lui Dumnezeu.

Adesea ne gândim la biserică ca la un loc unde mergem ca să obținem ceva. Am auzit oameni spunând "nu am primit nimic astăzi de la serviciu bisericii". Ei bine aceasta se poate datora faptului că tu nu ai pus nimic în acel serviciu. Este adevărat că noi primim ceva atunci când mergem la biserică (sau ar trebui), dar motivul principal pentru care mergem la biserică este mai degrabă să dăruim decât să primim ceva. Noi mergem la biserică să "dăm mulțumiri numelui Domnului."

Psalmistul spune în Psalmul 34:1 "Voi binecuvânta pe Domnul întotdeauna Lauda lui va fi continuu un gura mea." Vii la biserică spunând: "Doamne binecuvântează-mă!" când Domnul spune: "Binecuvântează-Mă tu pe Mine!"

Cu cât îmbătrânesc cu atât sunt mai mulțumitor că am fost salvat într-o biserică de modă veche unde lauda era ceva obișnuit. Mi-am tăiat dinții spirituali pe serviciile de biserică în care oamenii nu le era rușine să strige și să laude pe Domnul. În biserica mea de acasă fiecare serviciu era ca o întâlnire de trezire. Strigătele "Amin", "Glorie" și "Aleluia" umpleau atmosfera. Se ridicau fără rușine mâinile, ca să-L laudăm pe Dumnezeu. Nu era ceva neobișnuit ca cineva să sară în sus și să strige cu toată puterea.

Eu știu că doctorul Inimă Moartă și Reverendul Suflet Uscat spun că o astfel de reacție este în afara ordinii și disciplinei, dar eu cred că îi încântă inima lui Dumnezeu când oamenii Lui Îl laudă pe El.

Dincolo de ceea ce spun alții, Biserica este locul unde oamenii lui Dumnezeu vin împreună și aduc mulțumiri Domnului.

Acum dă-mi voie să-ți pun o întrebare din nou: cum ar trebui să venim la biserică? Mai întâi ar trebui să venim la biserică cu o inimă veselă. Ar trebui să venim cu entuziasm și nerăbdare. În al doilea rând, ar trebui să venim la biserică cu intenția de a participa la serviciu.

Nu cred că sunt nedrept atunci când spun că majoritatea oamenilor care vin la biserică vin numai să se uite la ceea ce se întâmplă. Fiecare creștin ar trebui să facă mai mult decât doar să stea la serviciu. Ar trebui să participe în serviciu. De exemplu, fiecare din noi să se alăture cu frații și surorile în Cristos să cânte din toată inima cântecele Sionului bucurându-se de timpul de părtășie și făcând acest timp de o importanță semnificativă.

Ar trebui să ascultăm cu atenție și cu intenție fiecare cuvânt al mesajului absorbind cuvântul prețios a lui Dumnezeu.

Ar trebui să luăm parte din laudă și din închinare. În loc să ne uităm la cei care se închină în jurul nostru, noi ar trebui să ne închinăm cu toții.

Dacă chiar vrei să primești ceva din servicii, pune ceva în ele. Dacă vii la biserică cu scopul de a te întâlni cu familia lui Dumnezeu, să auzi cuvântul lui Dumnezeu și să te închini persoanei lui Dumnezeu, aceasta ar transforma serviciul într-o experiență frumoasă și binecuvântată. Nu veni la biserică doar ca să fii un spectator ci un participant.

Și în ultimul rând, dăm voie să-ți spun ceva:

3. BENEFICIUL VENIRII LA BISERICĂ

Dacă vom veni la biserică cu motivația corectă, aceasta va aduce un beneficiu grozav vieții noastre creștine.

În restul psalmului, Psalmistul vorbește de orașul Ierusalim și anumite lucruri pe care le dorește pentru orașul lui iubit și sacru. Sunt două lucruri particulare pe care le menționează. Aș dori să închei sugerând că cele două lucruri pe care le caută el pentru Ierusalim vor fi binecuvântări pentru cei care învață să vină la biserică așa cum ar trebui să vină.

Mai întâi, este beneficiul pentru:

A) Prosperitate Spirituală

În versetul 6 psalmistul spune "*vor prospera cei ce te iubesc.*"

În versetul 7 El vorbește despre "*prosperitate înăuntrul palatelor tale.*" Psalmistul se roagă pentru prosperitatea orașului Ierusalim.

Unul din beneficiile venirii la biserică așa cum ar trebui să venim la biserică, este prosperitatea spirituală pe care o aduce.

Nu vorbesc despre măririi de salariu la lucru dintre odată, despre câștig la loterie sau de obținerea unei sume mari de bani. Vorbesc despre prosperitatea vieții Creștine.

Să vii doar la biserică nu te face un creștin mai bun. Sunt oameni care se așează pe băncile bisericii în fiecare duminică și care trăiesc ca lumea începând de luni. Oricum, dacă noi venim la biserică așa cum ar trebui să venim aceasta va avea un impact spiritual în viața noastră. Ne va avantaja mult în viața creștină.

Există o binecuvântare pe care o primim când ne întâlnim cu oamenii lui Dumnezeu, ascultăm cuvântul lui Dumnezeu și ne închinăm persoanei lui Dumnezeu. Dacă venim la biserică pentru aceste motive aceasta ne va ajuta în creșterea noastră spirituală.

Mai departe există un beneficiu de

B) Pace Spirituală

În versetul 6 psalmistul ne încurajează "*rugăți-vă pentru pacea ierusalimului*". În versetul 7 el se roagă ca: "***pacea fie înăuntrul zidurilor tale.***" El nu se roagă doar pentru prosperitatea cetății, ci și ca să experimenteze pacea.

Nu există nimic ca pacea lui Dumnezeu care umple inima celui care trăiește și îl slujește pe Dumnezeu. Să-ți poți pune capul pe pernă noaptea și să știi că totul este bine între tine și Dumnezeu este într-adevăr o binecuvântare.

Când mergem la biserică și tratăm cu păcatele noastre și primim un cuvânt de la Dumnezeu pentru sufletele noastre nevoiașe care au nevoie să audă, aceasta aduce o pace inimii noastre că totul este bine.

Cineva a scris:

Iubesc să pășesc înăuntru bisericii
Să mă odihnesc, să mă gândesc și să mă rog;
Locul sfânt, calm și liniștit poate îndepărta toate grijile.
Simt că din aceste ziduri simple
Respiră un sunet mișcător
De muzică sacră, rugăciuni șovăite
Adunate într-o rundă nesfârșită.
Dintre toate care fac viața umană:
Nașterea, uniunea binecuvântată
A cuplurilor la altarul nunții
Și cei iubiți așezați să se odihnească.
În sufletul meu această armonie
A fost turnată și acum este nemișcată
Binecuvântarea însuși a Domnului cade
Pe mine așa cum îngenunchez.
Eu merg încă o dată cu capul ridicat,
Afară în lumea jalnică
Izvorul Bucuriei în pașii mei,
Cu pacea lui Dumnezeu în inima mea.

Creștini fiind noi ar trebui să fim credincioși bisericii, dar chiar mai important decât asta, este felul în care venim. Dacă ne gândim ca la un privilegiu să venim la biserică și venim cu un scop, aceasta va schimba înțelesul bisericii pentru noi.

Lecția #4 - Cum să fii un creștin umplut de Duhul

Efeseni 5:18

În ultima perioadă ne-am gândit la principiile vieții creștine. Adesea problema noastră nu este că nu știm ce ar trebui să facem, ci cum să o facem. De aceea scoatem manualul de instrucțiuni al vieții creștine și încercăm să învățăm cum să facem ceea ce ar trebui.

Am început gândindu-ne cum să ne citim Biblia. Apoi am căutat despre cum să obținem lucruri de la Dumnezeu atunci când ne rugăm. În studiul nostru anterior am văzut cum ar trebui să venim la biserică. Acum aș dori să ne gândim cum să fim creștini plini de Duhul.

Porunca din Efeseni 5:18 ne spune ca trebuie să fim plini de Duhul. Mai găsim câteva exemple de umplere a Duhului în Biblie.

Fapte 13:52: "*și discipolii erau umpluți cu bucurie și cu Duhul Sfânt.*"

Imediat după ce apostolul Pavel a fost salvat, Anania a venit la el și i-a spus: "*Frate Saul, Domnul m-a trimis, Isus, care ți-a apărut pe calea pe care veneai, ca să primești vedere și să fii umplut cu Duhul Sfânt.*" (Fapte 9:17). De asemenea, în Fapte 4:31 vedem biserica fiind un loc plin de Duhul Sfânt: "*și după ce s-au rugat, locul în care s-au adunat s-a clătinat; și toți au fost*

umpluți cu Duhul Sfânt și vorbeau cuvântul lui Dumnezeu cu cetezanță."

Unul din lucrurile spirituale, esențiale vieții Creștine este trăirea unei unei vieți umplute de Duhul. Contrar gândirii multora, trăirea unei vieți umplute de Duhul nu este doar pentru pastor, evanghelist sau misionar. Este o cerință pentru fiecare persoană salvată.

Înainte să ne uităm mai din aproape la o viață umplută de Duhul vreau să vă arăt că Efeseni 5:18 nu este doar o sugestie sau o recomandare. Este o poruncă. Cuvintele "fiți" sunt o poruncă a lui Dumnezeu care este dată fiecărui creștin. Dacă noi nu trăim vieți umplute de Duhul, de fapt trăim în neascultare.

Cum putem fi noi creștini umpluți de Duhul? Să încercăm să răspundem la această întrebare, mai întâi, gândindu-ne la:

1. LOCUINȚA DUHULUI SFÂNT ÎN NOI

Realizezi că dacă ești salvat, există Cineva care locuiește înăuntrul tău? Da, un creștin are Duhul Sfânt care locuiește în el. Apostol Pavel i-a scris lui Timotei în 2 Timotei 1:14 și a vorbit de "***Duhul Sfânt care locuiește în noi***". Cuvântul "locuiește" literal, înseamnă cineva care ocupă o casă. Duhul Sfânt locuiește în toți care sunt salvați.

Ioan 14:17; Romani 8:11; 1 Corinteni 3:16

În 1 Corinteni 3:16 Pavel a întrebat: "***nu știți că sunteți templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?***" Pavel îi întreba pe credincioșii din Corint dacă ei au înțeles că Duhul sfânt și-a făcut reședința în trupurile lor.

Întrebarea lui Pavel ne ridică două întrebări pe care vreau să ți le pun astăzi. Mai întâi:

A) Ești tu conștient de ceea ce ești?

Pavel întreabă: "***nu înțelegi că ești templul lui Dumnezeu?***" El folosește imaginea templului din Vechiul Testament care a fost o structură pământească construită pentru gloria lui Dumnezeu și care a purtat numele lui Dumnezeu. Când Solomon a dedicat templul în 1 Împărați 8:17, el a spus: "***și a fost în inima lui David, tatăl meu, să construiască o casă pentru numele Domnului Dumnezeului lui Israel.***" Majoritatea națiunilor păgâne aveau temple pentru dumnezeii lor, dar această clădire a fost identificată cu Dumnezeul lui Israel.

Cei care sunt salvați, sunt acum templul lui Dumnezeu. Templul lui Dumnezeu în Vechiul Testament a fost o clădire, dar templul lui Dumnezeu în Noul Testament este un trup - trupul celor care sunt salvați. Ca și templu al lui Dumnezeu, noi purtăm numele Lui în lume.

În Vechiul Testament templul era o clădire separată. Era separată de toate celelalte clădiri. Era o clădire dedicată. Era dedicat gloriei lui Dumnezeu. Era o clădire consacrată. Scopul sacru al ei a fost serviciul lui Dumnezeu. Ca Temple ale lui Dumnezeu scopul nostru este același. Noi suntem în lume dar nu suntem din lume.

Noi aparținem lui și scopul cel mai mare al vieții noastre dar nu suntem din lume, noi aparținem Lui și scopul cel mai mare al vieții noastre este să Îl slujim și să aducem glorie numelui Său. A doua întrebare pe care vreau să o pun este legată de cuvintele lui Pavel:

B) Ești tu conștient de Cine este în tine?

Pavel întreabă: "***nu realizezi și nu înțelegi tu că spiritul lui Dumnezeu te-a luat ca reședința Lui?***" Dumnezeu i-a spus lui Natan Profetul: "Du-te și spune servitorului meu David: Astfel spune DOMNUL: ***„Îmi vei zidi tu o casă ca să locuiesc în ea?”***" (2 Samuel 7:5). Instrucțiunile lui Dumnezeu erau că trebuie să fie construită pe pământ o casă în care El să locuiască.

Când templul a fost terminat și Arca legământului a fost așezată înăuntru locului preasfânt Biblia spune în 1 Împărați 8:10 că: "***norul a umplut Casa Domnului.***" Norul este cumva numit Gloria Shekinah a lui Dumnezeu care vorbește despre prezența vizibilă a lui Dumnezeu. Când casa a fost terminată, Dumnezeu s-a mutat înăuntru. A devenit locul Lui pământesc de sălășluire.

Așa cum Dumnezeu a locuit în templul construit de Solomon, Dumnezeu locuiește în fiecare creștin prin persoana Duhului Sfânt. Ce gând minunat! Dumnezeu locuiește în mine prin persoana Duhului Sfânt. Îți reamintesc ca aceasta nu este simbolism, ci o realitate binecuvântată. Duhul Sfânt locuiește în trupul nostru.

În Vechiul Testament Duhul Sfânt adesea venea și pleca. Dar acum El este întotdeauna prezent în trupul nostru. Isus a spus în

Ioan 14:16 *"Și eu îl voi ruga pe tatăl și el vă va da un alt mângâietor ca să rămână cu voi pentru totdeauna."* Ai putea spune că standardul Său Regal este să zboare mereu. Duhul Sfânt continuă să locuiască în trupul credinciosului. Aleluia, El este întotdeauna cu noi pentru că El este întotdeauna în noi.

Înțelegerea faptului că Duhul Sfânt locuiește în noi ne face să ne gândim la:

2. RESURSELE DUHULUI SFÂNT PENTRU NOI

Cineva a spus: "dacă nu avem în noi ceva care este deasupra noastră curând vom ceda la presiunile din jurul nostru." Una din lecțiile cele mai mari pe care le putem învăța creștini fiind, este că noi nu putem în noi înșine să împlinim poruncile lui Dumnezeu pe care ni le-a dat. Ce zi binecuvantată a fost când am realizat că nu pot să trăiesc viața creștină.

Dacă eu trebuia să fiu tot ceea ce Dumnezeu voia să fiu și să fac tot ceea ce Dumnezeu voia să fac, trebuia să am un ajutor, un ajutor divin.

Isus a numit Duhul Sfânt: "Mângâietorul," cuvântul acesta înseamnă "un ajutor". Când Isus s-a întors în cer, l-a trimis pe Duhul său Sfânt să locuiască în noi, ca să ne împuternicească să împlinim poruncile lui sfinte. **Duhul Sfânt nu a fost trimis ca să ne facă fericiți. El a fost trimis să ne facă sfinți!** El locuiește în noi să ne ajute să fim tot ceea ce ar trebui să fim. Ne face capabili ca

prin puterea Lui să executăm poruncile lui Dumnezeu și să obținem intenție lui Dumnezeu pentru viețile noastre ca creștini. Toate resursele Sale divine sunt făcute disponibile față de noi ca să ne împuternicească și să ne echipeze să trăim viața creștină.

Aceasta este ilustrată foarte frumos în contextul Efeseni 5:18. Lasă-mă să îți arăt patru domenii ale vieții creștine despre care se menționează. Mai întâi, observați cu mine că Pavel vorbește despre:

A) Viața noastră de închinare

Noi suntem în Efeseni 5:19 -20: *“Vorbind vouă înșivă în psalmi și imnuri și cântări spirituale; cântând și cântând în inima voastră Domnului mulțumind totdeauna pentru toate Dumnezeului și Tatălui în numele Domnului nostru Isus Hristos.”*

O Viață plină de Duhul va fi o viață de închinare. De ce atunci mulți nu se închină lui Dumnezeu când vin la biserică? Răspunsul este foarte simplu. O persoană care nu este plină de Duhul nu se va închina. Adevărul simplu este că ei nu se pot închina. Închinarea nu înseamnă gândirea și distracția cărnii. Mare parte din mișcarea contemporană, este despre a-ți distra firea. Închinarea nu este niciodată o chestiune firească ci o chestiune a Spiritului.

Justin Martyr și părinții bisericii timpurii ne dau o imagine a serviciilor din timpul bisericii timpurii. El a scris: "duminica toți cei ce locuiesc în orașe sau la țară se adună împreună într-un singur loc. Amintirile apostolilor sau cărțile profeților sunt citite cât de mult ne permite timpul. Apoi când cititorul a terminat

liderul într-un discurs îndeamnă și îi învață a imita exemplele acestea glorioase. Apoi, toți ne ridicăm împreună și trimitem rugăciunile noastre sus. Și când am încetat din rugăciune, pâinea, vinul nou și apa sunt aduse. Liderul oferă rugăciuni și mulțumiri. Congregația consimte spunând Amin."

Exista un spirit de închinare evident în biserica timpurie. De ce? Erau oameni care erau umpluți cu un Duh al închinării. Este Duhul Sfânt care ne mișcă să ne închinăm. Noi trebuie să fim umpluți de Duhul ca să ne închinăm cu adevărat.

Mai departe, Pavel vorbește despre:

B) Viața Noastră de Căsătorie

El vorbește soțiilor în Efeseni 5:22 "*Soțiilor supuneți-vă soților voștri ca Domnului*" apoi în versetul 25 el vorbește soților:"*Soților, iubiți-vă soțiile, precum și Cristos a iubit biserica și s-a dat pe sine însuși pentru ea.*"

Poate nu vei auzi acest lucru în majoritatea seminariilor de căsătorie, dar un soț și o soție nu vor fi niciodată partenerul care Dumnezeu vrea ca el/ea să fie, până ce nu sunt plini de Duhul. Sunt unii aici care au o căsnicie bună, în timp ce alții au o căsnicie grozavă. Dar există un alt nivel de căsnicie care este chiar mai bun. Este vorba despre căsnicie supremă, finală. Este căsnicie care se ridică deasupra tuturor standardelor pământești, la un nivel ceresc. Felul de căsnicie despre care vorbesc este acela în care soțul și soția sunt plini de Duhul Sfânt.

Lasăți-mă să vă dau câteva descrieri întâlnite de mine, despre căsătorie.

David Bissonnette a spus: "Eu am citit recent că dragostea este o întreagă chestiune de chimie. De aceea poate că soția mea mă tratează ca pe niște deșeuri toxice."

Cineva a spus: "căsătoria este un cerc cu trei inele: un inel de logodnă, un inel de nuntă și unul de suferință."

Altul a spus: "un om este neterminat până se căsătorește. Apoi el este cu adevărat terminat."

Se spune că în primul an de căsătorie bărbatul vorbește și femeia ascultă. În al doilea an de căsătorie, femeia vorbește și bărbatul ascultă. În al treilea an amândoi, femeia și bărbatul vorbesc și vecinii ascultă.

Să vă mai zic încă una. Căsătoria este o instituție în care bărbatul își pierde diploma de licență și femeia își obține masteratul.

Este posibil ca tu să simți despre căsătorie așa cum zic alții. Lasă-mă să-ți spun ceva: căsătoria nu trebuie să fie o relație în care unul există tolerându-l pe celălalt pentru a avea o măsură de armonie și fericire. Dumnezeu a intenționat căsătoria să fie cea mai prețuită și binecuvântată relație umană. Cum putem avea căsătorii supreme? Un bărbat plin de Duhul și o femeie plină de Duhul vor produce supremația în căsătorie.

În al treilea rând, Pavel vorbește despre:

C) VIAȚA NOASTRĂ LA LUCRU

Citim în Efeseni 6:5-6 "Robilor, cu teamă și tremur, în simplitatea inimii voastre, ca lui Cristos, faceți ce vă poruncesc stăpânii, conform cărnii; Nu cu servire de ochii lor, precum cei ce plac oamenilor, ci ca robii lui Cristos, făcând voia lui Dumnezeu din inimă."

Pavel descrie serviciul nostru și pe patronul nostru, cum ar trebui să ne vedem slujbele și pe cei pentru care lucrăm. Noi vedem serviciul nostru ca ceva ce ne aduce un venit, dar Pavel ne vorbește de ceva mai mult. El ne spune că este o chestiune de voință a lui Dumnezeu pentru noi și că noi ar trebui să ne vedem pe noi înșine, chiar și în serviciul nostru, ca servitori ai lui Cristos.

Creștinii ar trebui să fie cei mai harnici onești și respectuoși angajați pe care un șef îi are. Cum lucrăm noi, este parte din mărturia noastră și putem fi martori pentru cei pentru care lucrăm și pentru cei din jurul nostru. Un creștin la lucru nu ar trebui niciodată văzut ca un leneș, comod și mincinos.

Noi ar trebui să ne facem treaba într-un așa fel, încât Dumnezeu să poată fi glorificat. Un Creștin plin de Duhul va lucra în așa fel încât Dumnezeu este glorificat în viața lui.

În cele din urmă, vedem că Pavel vorbește despre:

D) VIAȚA NOASTRĂ RĂZBOINICĂ

Citim în Efeseni 6:10-11 "În final, frații mei, fiți tari în Domnul și în puterea tăriei lui. Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să fiți în stare să stați în picioare împotriva uneltirilor diavolului."

Viata creștină nu este un loc de joacă ci un câmp de luptă. Noi ne războim împotriva dușmanilor spirituali care caută căderea și distrugerea noastră. Diavolul vrea să ne împiedice pe fiecare să trăim pentru Dumnezeu. El urăște pe Creștinul care caută să îl mulțumească pe Dumnezeu în viața lui.

Martin Luther a spus: "Sunt un dușman mare al muștelor. Când am o carte bună, ele se adună și defilează sus și jos peste ea până ce o murdăresc. Așa este și cu diavolul. Când inimile noastre sunt cele mai pure el vine să le murdărească."

Singura cale prin care noi putem fi victorioși în acest război spiritual este prin trăirea unei vieți pline de Duhul. Nu contează de cât timp ai fost salvat sau cât de puternic spiritual ești, nu poți să te pui cu diavolul. Oricum există cineva care locuiește în noi care este mai puternic decât diavolul. O viață plină de Duhul este o viață victorioasă.

Dacă a fi umplut de Duhul este așa esențial ființei noastre în ceea ce noi ar trebui să fim și să facem ceea ce ar trebui să facem, întrebarea care ni se ridică este: CUM POT FI EU UN CREȘTIN PLIN DE DUHUL? Observă în cele din urmă cu mine:

3. DOMNIA DUHULUI SFÂNT ASUPRA NOASTRĂ

ÎN EFESENI 5:18 CITIM "ȘI NU VĂ ÎMBĂȚAȚI DE VIN, ÎN CARE ESTE DESTRĂBĂLARE; DIMPOTRIVĂ, FIȚI UMPLUȚI CU DUHUL."

Ce vrea să spună Biblia când vorbește despre "umpluți cu Duhul?" Ar fi de ajutor să încep a spune un cuvânt care nu înseamnă a fi umplut cu Duhul.

A fi umpluți cu Duhul nu înseamnă o experiență dramatică doar pentru a ne face fericiți sau o electrocutare din cer, care să ne facă să acționăm în mod ciudat. Ceea ce se întâmplă în zilele noastre în numele Duhului Sfânt nu este nimic mai mult decât emoționalism carnal.

Cum putem fi noi umpluți? Mai întâi, lasă-mă să spun că a fi umplut cu Duhul Sfânt înseamnă că Duhul Sfânt are:

A) Controlul complet al vieții noastre

Observa verbul "umplut". Existau trei sensuri în care cuvântul a fost folosit în zilele lui Pavel. Cum a fost folosit cuvântul ne ajută să înțelegem ceea ce înseamnă să fi umplut cu Duhul.

Mai întâi, cuvântul a fost folosit adesea să vorbească de vântul care sufla în pânzele corabiei și devenea energia care mișca corabia. Când noi suntem umpluți de Duhul, noi suntem mișcați sau energizați de puterea Duhului Sfânt, așa cum Petru a spus: **"oameni sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit purtați de Duhul Sfânt"** (2 Petru:1:21).

În al doilea rând, cuvântul a fost folosit în sensul impregnării, așa cum sarea impregnează carnea pentru a-i putea da aromă sau a o conserva. A fi umplut de Duhul înseamnă ca viața noastră să fie așa de impregnată de Duhul Sfânt astfel ca tot ceea ce ține de noi, cum gândim, cum simțim și ceea ce facem să poarte imaginea divină.

În al treilea rând, cuvântul a fost folosit să vorbească despre controlul total. Vorbește despre acela care nu mai are propriul lui control, ci este sub controlul total al celui care îl domină. Să fii umplut cu Duhul Sfânt înseamnă că viața noastră este sub controlul total al Duhului Sfânt.

Când vorbim despre umplerea cu Duhul lui Dumnezeu, vorbim despre a fi dominați și controlați total de Duhul. Aceasta explică cel mai bine poate, de ce așa puțini sunt umpluți cu Duhul. Majoritatea vorbesc despre umplere ca la o experiență, mai degrabă încântătoare decât o experiență de moarte. Majoritatea se gândesc ca la o săritură peste un vârf decât despre căderea la altar.

Am citit adresa despre bărbați în istoria bisericii care au fost umpluți cu Duhul. Pentru unii, a durat săptămâni și chiar luni în care s-au rugat să fie umpluți. Unii s-au rugat toată noaptea înainte să fie umpluți. În fiecare a existat o criză care i-a adus într-un loc unde s-au predat complet lui Dumnezeu. În acel moment au fost ei umpluți cu Duhul. Când noi îi permitem să aibă control complet al vieții noastre, atunci și doar atunci noi suntem umpluți cu Duhul. Nu va fi înainte de aceasta!

Vreau să îți aduc aminte că a fi umplut cu Duhul este:

B) Un Control Continuu al Vieții Noastre

"Fiți umpluți." Noi ar trebui să rămânem umpluți. Sau să o spun altfel, viața noastră trebuie să continue să stea sub controlul Duhului Sfânt.

Ilustrație

Am fost întotdeauna mișcat de mărturia lui Moody și cum a fost el umplut de Duhul. El a descris-o în propriile sale cuvinte: "Acea zi în New York - ce zi! nu pot să o descriu! Rar mă refer la ea! Este prea sacră ca să o numesc! Nu pot decât spune că Dumnezeu însuși mi s-a revelat! Am avut așa o experiență a dragostei că a trebuit să îl rog să își păstreze mâna Lui! Mă duceam să predic din nou. Predicile nu erau așa diferite. Nu am prezentat nici un adevăr nou. Totuși cu sutele au fost convertiți. Nu m-aș întoarce de unde eram înainte de aceea experiență binecuvântată."

Aceasta va fi mărturia oricărui care trăiește o viață umplută, plină de Duhul. Nu se va mai întoarce unde a fost înainte. Este secretul a ceea ce fiecare viață creștină ar trebui să fie.

Lecția #5 - CUM SĂ AI PACE ÎN INIMA TA

Psalm 4

Am citit despre două picturi care stau unul lângă altul într-un anumit loc din Italia. Unul era despre o mare învolburată cu valurile ei sălbatice, și cu nori negri și fulgere înfiorătoare dealungul cerului. În ape se vede o față umană, având o expresie de agonie și disperare de nespus. Cealaltă pictură este tot despre o mare, răvășită de o furtună înfricoșătoare, cu nori la fel de negrii; dar din mijlocul valurilor se ridică o stâncă în care se izbesc valurile. Într-o creștătură de stâncă se află niște smocuri de iarbă și ierburi verzi, cu flori dulci și în mijlocul acestora, un porumbel se vede cum stă în cuibul său, liniștit și nederanjat de furia sălbatică a furtunii.

Sunt două moduri în care cineva poate înfrunta furtunile întunecate în viață. Cu anxietate sau cu liniște.

Problema nu este ce să faci dacă vin furtunile, ci ce să faci când vin furtunile. Întrebarea este cum vei înfrunta furtunile vieții.

Astăzi vreau să vorbesc despre cum poți avea o inimă plină de pace atunci când treci prin furtuni.

PSALMII 4:8

În versetul 8 David spune: "*Deopotrivă mă voi culca în pace și voi dormi.*" După cum vom vedea, David trecea printr-o furtună, dar în furtună el a avut pace în inimă. Cuvântul "pace" în ebraică

este shalom. Shalom era o salutare obișnuită printre iudei.

Ca salutare, era un mod de a întreba cum era cineva. Noi spunem: "Ce mai faci?" Iudeul spunea: "Shalom." Găsim un exemplu în Geneza 29:6 atunci când Iacov a întrebat despre Laban: "**Este bine?**" Cuvântul "bine" este Shalom. Iacov întreba: "**Este pe pace?**" Iosif le-a spus fraților săi când erau aduși înaintea lui: "**Pace vouă**" (Geneza 43:23). Ca și cum ar spune "Ai grijă de tine" sau "Îți doresc tot binele."

Când David vorbea despre a se culca în pace, el vorbea în mod evident mai mult decât despre o salutare sau un rămas bun. Vorbea despre o stare a inimii lui. Despre asta vorbea David, o libertate interioară față de deranj și neliniște.

Cum putem avea și noi pacea pe care David o experimenta în furtunile lui? Să încercăm să răspundem la această întrebare astăzi în timp ce mai întoarcem o pagină din Manualul de Instrucțiuni pentru Viața Creștină. Să ne uităm la Psalmul 4 și să învățăm cum să avem pace în inimă.

Mai întâi haideti să învățăm puțin despre situația în care David a experimentat această pace. Gândiți-vă cu mine la:

1. CU CE SE CONFRUNTA DAVID - PSALM 4:1

În versetul 1 David se roagă "Ascultă-mă când strig, Dumnezeul dreptății mele; din strâmtorare m-ai lărgit; ai milă de mine și

ascultă-mi rugăciunea.” Vă rog să observați cuvintele: ”În strâmtorare.” David face referire la o mare strâmtorare din viața lui.

Cuvântul “strâmtorare” înseamnă presat într-un colț într-un loc strâmt”. Am putea spune între o piatră și un loc tare. Cuvântul mai poate însemna “necaz” și “tulburare”. David vorbește despre o perioadă când se regăsea înghesuit de necaz și de tulburare.

“În strâmtorare” mai poate de asemenea însemna “dușman” sau “adversar.” **David vorbește despre strâmtorare care a fost adusă în viața lui de atitudinile și acțiunile altora.** Alții îi făceau lui David viața grea – îl înghesuiau într-un colț sau loc strâmt. Apele turburi din viața lui au fost cauzate de alții.

Privind mai aproape la psalmi vedem că acțiunile și atitudinile sunt explicate. Mai întâi observați:

A) Ce Arătau Alții - Psalm 4:2

El spune în versetul 2 “Voi, fii ai oamenilor, până când veți întoarce gloria mea în rușine? Până când veți iubi deșertăciunea și veți căuta minciuna? Selah.” Cuvântul Selah este ca o pauză muzicală în termenii noștri, care este un interval de liniște într-o piesă muzicală, indicat de un semn care indică lungimea acelei pauze. David le vorbește celor care au cauzat strâmtorarea în viața lui și le spune să se oprească și să se gândească foarte atent la ceea ce el tocmai a spus.

La ce le spune să se gândească cu atenție?

El vorbește despre trei lucruri pe care le-au făcut. Mai întâi el

spune că ei i-au întors “gloria în rușine”. Fraza “fii oamenilor” vorbește despre conducători, oameni de rang înalt.

Contextul acestui psalm este despre perioada în care conducătorii au fost seduși de Absalom și când Absalom a dus poporul în rătăcire.

Ei au determinat poporul să se întoarcă împotriva lui David și să îl facă pe Absalom rege. Dumnezeu îl numise pe David ca rege dar poporul a fost dus în rătăcire și l-a făcut pe Absalom rege în locul lui.

David știa că el nu avea nici o glorie în el însuși și că Dumnezeu îi dăduse acea “glorie”. ESTE IMPORTANT PENTRU UN SLUJITOR SĂ SE VADĂ PE SINE ASTFEL. El știa că Dumnezeu l-a făcut rege, totuși poporul și-a arătat respingerea față de el și față de Dumnezeu, făcându-l pe Absalom rege. Așa cum a spus Warren Wiersbe: “Poporul nu a deposedat doar un rege, ei se luptau împotriva Domnului Iehova care l-a pus pe David pe tron.” Iată, poporul a transformat acea glorie în rușine.

În al doilea rând David vorbește despre cum poporul iubeste “deșertăciunea”. Cuvântul “deșertăciune” vorbește despre ceea ce este “fără valoare” sau “gol”. Ceea ce iubea poporul, ceea ce dorea și ceea ce urma poporul, era goliciune și nimicnicie.

În al treilea rând David vorbește despre cum poporul “căuta minciuna.” Cuvântul “minciuna” vorbește despre ceea ce este “înșelător” sau “neadevărat.” Poporul nu doar că urmărea lucrurile deșarte dar crezând falsitatea ei urmăreau falsitatea.

Pe scurt David vorbește despre strâmtorarea care a fost adusă în viața lui deoarece alții i-au condus pe mulți din popor în rătăcire și scopul divin a lui Dumnezeu și voia lui au fost împiedicate. De aceea el le-a cerut acestor conducători “Voi, fii ai oamenilor, până când *veți întoarce* gloria mea în rușine?” De aceea le-a cerut celor care au fost duși în rătăcire: “*Până când* veți iubi deșertăciunea și veți căuta minciuna?”

Lucrurile despre care David vorbește le-am văzut de multe ori din nou și din nou de-a lungul anilor. Cele mai multe neazuri și neliniști dintr-o biserică urmăresc același tipar. Am văzut pe cineva care sa supărat în legătură cu o chestiune și a început să lucreze asupra oamenilor ca să gândească cum gândeau ei și astfel să-i ia de partea lor. Pentru un motiv ciudat falsitatea este de obicei mai ușor acceptată decât adevărul și rezultatul este că oamenii cred ceea ce li se spune și încep să creadă și să urmeze falsitatea care li s-a spus nerealizând că de fapt sunt duși în rătăcire.

2 Samuel ne spune despre aceste acțiuni. Totul a început cu Absalom ducându-se în campanie pentru a se face rege. Îl prindea pe oamenii care erau pe drum spre a-l vedea pe rege și le spunea că dacă el ar fi fost rege el s-ar fi asigurat să facă lucrurile corect. Îl pot auzi spunând că “dacă eram eu împărat noi am face lucrurile diferite aici, așa cum ar trebui să fie”. 2 Samuel 15:5 spune “***Și a fost astfel: că atunci când vreun om se apropia de el să i se plece, el își întindea mâna și îl apuca și îl săruta.***” Pe scurt el s-a împrietenit cu oamenii aceștia și i-a tras într-o capcană. Biblia vorbește despre Absalom ca un bărbat arătos

căruia farmec era greu să-i rezisti. Ușor ușor el și a format niște adepți și și asta adus la eliminarea regelui uns de Dumnezeu.

Știți cum este mersul. Încep să te cheme și să se poarte ca și cum ar fi așa de buni prieteni cu tine. Când de fapt în realitate ei rar, sau niciodată nu te-au mai sunat înainte. Nu aveau prea mult de-a face cu tine înainte dar când au un interes, devii și tu o țintă a interesului lor. Cu subtilitate încep să-ți spună povestea lor lucrând spre a te convinge să fii de acord cu ei și în cele din urmă să te alături lor și să devii parte a scopului lor.

Se întâmplă tot timpul acest lucru în biserici. Ceea ce oamenii eșuează să realizeze este că David înțelesese acest comportament. Comportamentul lor arăta respingerea nu doar a lui David ci și a voinței lui Dumnezeu. De aceea David a adăugat Selah la sfârșitul acestor cuvinte. El spunea: "Trebuie să vă opriți și să vă gândiți la ce fac ei și la ce vă determină pe voi să faceți." Așa cum a spus **Warren Wiersbe "Mulțimea entuziastă urma deșertăciunea și avea să plătească un preț mare pentru păcatele lor." A urma pe cel neascultător înseamnă a deveni neascultător și pentru ambele există consecințe.**

După cum am spus mai devreme falsitatea este mai ușor crezută decât adevărul și din nefericire oamenii buni sunt atrași și duși de cei cu un curs egoist, păcătos și fără cunoașterea faptului că se rătăcesc de la a place și a-L onora pe Dumnezeu.

Ceea ce arătau acești oameni a cauzat o mare strâmtorare în viața lui David. El de asemenea descrie:

B) Ceea ce spuneau alții - PSALM 4:6

În versetul 6 el explică ceea ce spunea poporul “Sunt mulți cei care spun: Cine ne va arăta bunătate? DOAMNE, înalță peste noi lumina înfățișării tale.”

David era foarte conștient de murmurul și nemulțumirea oamenilor. El știa ce gândeau și ce spuneau ei între ei.

Cuvintele “Cine ne va arăta bunătate?” înseamnă o de-am putea să vedem ceva bun. Cu alte cuvinte “Am vrea să vedem lucrurile diferite”, “Am vrea să vedem lucrurile făcute diferit.” Ei spuneau: “Noi vrem ca să fie așa cum era înainte și să se facă așa cum se făceau înainte.” Am auzit pe oameni care vorbeau despre vremurile vechi, cum era pe vremuri, așa cum obișnuiam să facem. Știți ce se spune despre vremurile bune și vechi. Vremurile vechi și bune sunt o combinație a unei memorii slabe și a unei imaginații bogate.

În gândirea lor dacă ar fi fost diferit ar fi fost bine. Oricum întrebarea care trebuia să fie pusă era: cum ar fi bine? Era ceea ce voiau ei și numeau ei “bine”, spre Gloria lui Dumnezeu? Chiar ar fi fost în beneficiul lor sau le-ar fi făcut doar mai ușoară calea spre a face ce voiau ei? Ceea ce adesea unii numesc “bine”, de fapt nu este chiar ce e bine. David a exprimat “binele” pe care îl voia. El voia ca Domnul să înalțe zâmbetul lui Dumnezeu asupra lui și asupra Poporului. Aceasta a vrut el să spună atunci când a spus “DOAMNE, înalță peste noi lumina înfățișării tale.” Aceasta nu era ceea ce oamenii gândeau când spuneau: “Cine ne va arăta bunătatea.” “Binele” însemna a-și face voia lor proprie, și nu ca Dumnezeu să-și facă voia.

Timpul verbului indică faptul că această afirmație a fost repetată din nou și din nou de cei ce se plâneau. Cu cât mai mult se plâneau, cu atât alții preluau încordarea. **Ce a început cu puțini, a devenit "mulți" (v.6).** Ca un cancer în dezvoltare, nemulțumirea și plângerea oamenilor s-a împrăștiat până ce a devenit o infecție larg răspândită.

Această poveste poate fi spusă de fiecare dată. Așa se pornesc cele mai multe probleme și neliniști într-o biserică. De obicei este o mână de oameni nemulțumită și nefericită și ei merg prin jur spunând: "Cine ne va arăta bunătatea"? Cu cât mai mult fac asta, cu atât alții se alătură lor. Lucrurile nu s-au schimbat din vremea lui David. David mărturisește că acțiunile și atitudinile oamenilor l-au afectat i-au adus strâmtorare. Aceasta este ceea ce David întâmpina. Dar observați în al doilea rând:

2. CUM SE SIMȚEA DAVID - Psalm 4:1

În versetul 1 veți observa că el mărturisește: "*din strâmtorare m-ai lărgit.*" Strâmtorarea lui era ca și cum ar fi fost într-un loc strâns, dar Dumnezeu l-a "***lărgit.***" Cuvântul "***lărgit***" înseamnă **larg, deschis.** Strâmtorarea este ca o groapă îngustă în care alunecăm dar noi nu trebuie să stăm într-un astfel de loc.

PSALM 4:7

David spune în versetul 7: "*Tu ai pus veselie în inima mea.*" David era într-o situație de strâmtorare dar inima lui era umplută

cu veselie. Privește cu mine pentru un moment, la cum se simțea David. **Mai întâi, observă:**

A) Experiența Bucuriei Lui

Prin ce trecea David era destul ca să deprime pe oricine, dar în schimb, David era umplut cu veselie. Cum putea David să simtă ceea ce simțea când trecea prin ceea ce trecea? Fericirea lui David nu era ancorată în ceea ce se întâmpla ci era în Dumnezeuul său. Bucuria și fericirea pe care el le experimenta erau o bucurie și o fericire cu care Dumnezeu îi umpluse inima.

Psalmul 4:1

"Ascultă-mă când strig, Dumnezeuul Dreptății mele...ai milă de mine și ascultă-mi rugăciunea."

David este foarte conștient că el nu merită nimic de la Dumnezeu. De aceea el cere mila lui Dumnezeu. Iubesc felul în care el se adresează Domnului. **El își adresează rugăciunea către "Dumnezeul Dreptății mele."** Deși el știa că nu are nici o dreptate proprie, el a fost făcut drept în Dumnezeuul său.

Datorită relației sale față de Dumnezeu, el știa că lui Dumnezeu îi pasă de el și de aceea a strigat la Dumnezeu pentru ajutor. Dumnezeu l-a ridicat din locul îngust al tristeții la un loc larg de bucurie. Din exterior, totul era trist, dar din interior el era plin de bucurie.

Mai departe, observă:

B) Dimensiunea Fericirii Lui

Observați versetul 7 din nou: "tu ai pus veselie în inima mea mai mult decât atunci când grânele lor și vinul lor le-au sporit." El face o mențiune despre timpul secerișului care era întotdeauna sărbătorit cu bucurie și festivitate. Era întotdeauna un timp de veselie plin de demonstrațiile veseliei evreilor. Oricum veselia pe care el o simțea în inima lui, întrecea veseliile acestor ocazii.

Cuvântul "veselie" înseamnă de asemenea: bucurie sau desfătare. În loc să fie descurajat, el se bucura. Din perspectiva pământească el nu avea nimic de care să fie bucuros. Totuși David avea ceva ce lumea nu cunoștea încă. El avea o bucurie care vine numai de la Domnul.

Poate te întrebi, este posibil să ai asemenea bucurie într-un timp de strâmtorare, suferință a vieții?

Și în cele din urmă, observă cu mine:

3. CE A GĂSIT DAVID - Psalmul 4:8

David are mai mult decât veselie în inima lui. În versetul 8 el spune: "**deopotrivă mă voi culca în pace și voi dormi, fiindcă tu, Doamne, numai Tu mă faci să locuiesc în siguranță.**" El a găsit pacea care îi permite să fie liber de tot și de orice ar neliniști în mod normal pe o persoană.

Apostolul Pavel a descris-o în felul următor: "Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice înțelegere, vă va păzi inimile și

mințile prin Cristos Isus.” Este o pace care depășește orice înțelegere. Cineva poate naviga prin ape tulburi, și totuși să fie calm. Cineva poate trece printr-o perioadă întunecată totuși să nu fie umplut de frică sau îngrijorare. Aceasta era ceea ce David experimenta în ceasul său întunecat. El se putea culca noaptea și dormi ca un bebeluș pentru că găsise pacea.

Întrebarea este: cum putem noi avea o astfel de pace?

În încheiere lasă-mă să îți arăt trei lucruri pe care David ni le spune să le facem în acest Psalm. Mai întâi, el ne spune:

A) Nu lăsa situația ta să te distragă - Psalm 4:4

El spune în versetul 4 "**cutremurați-vă în uimire. Cuvântul "uimire" înseamnă să tremuri.** Vorbește de a avea o frică și reverență față de Dumnezeu. Când cineva se teme de Dumnezeu nu mai are nici un motiv să se teamă de altceva sau de altcineva.

David ne spune să fim cu ochii spre Domnul. Nu lăsa ceea ce fac alții să îți cuprindă gândurile. Domnul să fie focalizarea ta. Ține-ți ochii spre El! Dacă te afunzi în situația ta, îți va umple inima cu frică. Dar dacă îți ții ochii pe Domnul, te temi de El, te cutremuri cu uimire de El, nu va mai fi nimic sau nimeni de care să te temi.

În al doilea rând, David ne spune:

B) Nu lăsa situația ta să te întineze - Psalm 4:4

Este ușor să lași ceea ce fac alții, să te faci să reacționezi într-un mod negativ. În schimb David ne spune să ne asigurăm că ne păstrăm inima curată. El spune în versetul 4 "**să nu păcătuți.**"

Nu îți lăsa inima să devină plină cu mânie, amărăciune și o atitudine de răzbunare. O inimă care este plină cu mânie nu va fi plină de pace.

Ne spune în versetul 4 "*cugetați în inima voastră pe patul vostru și tăceți.*" El ne spune să căutăm în inima noastră, să ne examinăm inimile și să ne asigurăm că nu există nimic care ne ține departe de a avea o inimă plină de pace.

În al treilea rând, el ne spune:

C) Nu lăsa ca situația ta să te înfrângă - Psalm 4:5

În versetul 5 el spune "*Oferiți sacrificiile Dreptății și puneți-vă încrederea în Domnul.*"

David ne spune că orice ar face cineva sau orice ar spune alții, noi să continuăm să îl slujim pe Dumnezeu și să ne încredem în El. Nu lăsa situația ta să te facă să renunți a-l sluji pe Dumnezeu. Nu o lăsa să te înfrângă. Orice s-ar întâmpla în viața ta, tu onorează- l pe Dumnezeu. Încrede-te în Dumnezeu că El va avea grijă de tine.

Dacă nu vei lăsa ca situația ta să te distragă, să te întinze și să te înfrângă, Dumnezeu îți va da o inimă plină de pace.

Edwin Markham a scris:

**În inima ciclonului ce sfâșie cerul
Și împinge norii și turnurile de lângă,
Este un loce de calm central;
Așadar aici în răgetul lucrurilor muritoare,
Am un loc în care duhul îmi cântă,**

În adâncitura palmii lui Dumnezeu.

CINEVA A SPUS: “Dumnezeu ia cioburile vieții și ne dă o pace care nu este spartă.” Poți fi ca David. Când viața se destramă în cioburi, poți cunoaște o pace care întrece orice înțelegere.

Îți reamintesc, că nu poți avea pacea lui Dumnezeu până nu îl cunoști pe Dumnezeul păcii. Îl cunoști tu?